

Henkilöverotus

Päivitetty viimeksi 9.1.2021

Sisällys

Sisällys.....	1
Taulukoiden luettelo	1
Johdanto.....	2
Valtion tulovero, kunnallisvero ja kirkollisvero	2
Tuloveroasteikko	2
Eläketulon lisävero	9
Kunnallis- ja kirkollisvero	10
Tulonhankkimisvähennys	11
Matkakustannusvähennys	12
Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys.....	13
Valtionverotuksen eläketulovähennys	16
Valtionverotuksen lapsenhoitovähennys (ent. ylimääräinen työtulovähennys)	18
Valtionverotuksen ja kunnallisverotuksen merityötulovähennys	19
Kunnallisverotuksen lapsivähennys (1993)	19
Kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys (1993)	20
Kunnallisverotuksen eläketulovähennys.....	20
Kunnallisverotuksen invalidivähennys	23
Kunnallisverotuksen opintorahavähennys	23
Kunnallisverotuksen perusvähennys.....	24
Pääomatuloja koskevat makrot ja parametrit	26
Valtionverotuksen ansiotulovähennys/työtulovähennys	30
Invalidivähennys valtion verosta	32
Lapsivähennys (väliaikainen vähennys 2015–2017)	33
Elatusvelvollisuusvähennys valtionverosta.....	33
Kotitalousvähennys.....	34
Lahjoitusvähennys (väliaikainen vähennys 2009–2012 ja pysyvä 2016-).....	35
Asuntovähennys (ns. kakkosasunnon verovähennys)	35
Yrittäjävähennys	36
Sairausvakuutusmaksu/sairaanhoitomaksu	37
Kansaneläkevakuutusmaksu	39
Palkansaajan vakuutusmaksut.....	39
Varallisuusvero (1993–2005)	43
Yleisradiovero	44

Taulukoiden luettelo

Keskeisiä verolakeja	2
Keskimääräinen kunnallis- ja kirkollisveroprosentti 1993–	10
Tulonhankkimisvähennys 1993–	11
Työmatkakulujen vähentäminen tuloverotuksessa 1993–	13
Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys 1993–	16
Eläketulovähennysten parametrit 1993–	18
Kunnallisverotuksen perusvähennys 1993–	26
Pääomatulojen verotuksen parametreja 1993–	28
Valtionverotuksen ansiotulovähennyksen parametrit 2006–	32
Sairausvakuutusmaksun (sairaanhoitomaksun) suuruus 1993–	38
Vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksu 1993–1995.....	39
Palkansaajan vakuutusmaksut 1993–	41
Varallisuusveroasteikot 1993–2005.....	44

SISU-malli

Johdanto

Tässä aineistossa käsitellään SISU-malliin sisältyvää verolainsäädäntöä. Yksityiskohtaisemmin kuvataan lainsäädäntöä vuodesta 1993 lähtien. Aineiston lopussa on viittaukset myös niihin makroihiin, jotka käytetään lähinnä pelkän palkkatulon, eläketulon tai päivärahatulon verotuksen esimerkkilaskelmissa, verotettavan tulon alarajan laskelmissa sekä täyden eläketulovähennyksen laskelmissa.

Henkilöiden tulo- ja varallisuusverotusta ovat säädelleet vuodesta 1993 pääosin seuraavassa taulukossa mainitut lait. Lisäksi on erikseen säädetty sairausvakuutusmaksuista, kansaneläkevakuutusmaksusta ja palkansaaajien vakuutusmaksuista. Nämä säädökset mainitaan asianomaisissa kohdin.

Keskeisiä verolakeja

Lain nimi	Säädösnumero	Voimassaolo
Tuloverolaki	30.12.1992/1535	1993–
Varallisuusverolaki	30.12.1992/1537	1993–2005
Laki yhtiöveron hyvityksestä	29.12.1988/1232	1990–2004
Laki yleisradioverosta	31.8.2012/484	2013–

Valtion tulovero, kunnallisvero ja kirkollisvero

Tuloveroasteikko

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ValtTuloVeroS	Valtion tulovero (veroasteikko)	mvuosi, minf, tulo	Raja1, Raja2, Raja3 --- Raja12, Pros1, Pros2, Pros3 --- Pros12, Vakio1, Vakio2, Vakio3 - -- Vakio12

Vuoden 1993 tuloveroasteikko, laki 30.12.1992/1538

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava tulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävistä tulon osasta
mk	mk	%
40 000–56 000	50	7
56 000–70 000	1 170	17
70 000–98 000	3 550	21
98 000–154 000	9 430	27
154 000–275 000	24 550	33
275 000–	64 480	39

Vuoden 1994 tuloveroasteikko, laki 30.12.1993/1560

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävistä tulon osasta
mk	mk	%
41 000–57 000	50	7
57 000–71 000	1 170	17
71 000–100 000	3 550	21
100 000–157 000	9 640	27
157 000–280 000	25 030	33
280 000–	65 620	39

SISU-malli

Vuoden 1995 tuloveroasteikko, laki 29.12.1994/1479

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
mk	mk	%
42 000–58 000	50	7
58 000–72 000	1 170	17
72 000–102 000	3 550	21
102 000–160 000	9 850	27
160 000–285 000	25 510	33
285 000–	66 760	39

Vuoden 1996 tuloveroasteikko, laki 8.12.1995/1388

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
mk	mk	%
43 000–59 000	50	7
59 000–73 000	1 170	17
73 000–104 000	3 550	21
104 000–163 000	10 060	27
163 000–290 000	25 990	33
290 000–	67 900	39

Vuoden 1997 tuloveroasteikko, laki 29.11.1996/923

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
mk	mk	%
45 000–61 000	50	6
61 000–76 000	1 010	16
76 000–108 000	3 410	20
108 000–170 000	9 810	26
170 000–300 000	25 930	32
300 000–	67 530	38

Vuoden 1998 tuloveroasteikko, laki 19.12.1997/1262

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
mk	mk	%
46 000–62 000	50	6
62 000–78 000	1 010	16
78 000–110 000	3 570	20
110 000–173 000	9 970	26
173 000–306 000	26 350	32
306 000–	68 910	38

SISU-malli

Vuoden 1999 tuloveroasteikko, laki 26.6.1998/469

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
mk	mk	%
47 000–63 000	50	5,5
63 000–80 000	930	15,5
80 000–112 000	3 565	19,5
112 000–176 000	9 805	25,5
176 000–312 000	26 125	31,5
312 000–	68 965	38,0

Vuoden 2000 tuloveroasteikko, laki 26.5.2000/469

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
mk	mk	%
47 600–63 600	50	5,0
63 600–81 000	850	15,0
81 000–113 000	3 460	19,0
113 000–178 000	9 540	25,0
178 000–315 000	25 790	31,0
315 000–	68 260	37,5

Vuoden 2001 tuloveroasteikko, laki 21.12.2000/1167

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
mk	mk	%
66 000–85 000	50	14
85 000–117 000	2 710	18
117 000–184 000	8 470	24
184 000–325 000	24 550	30
325 000–	66 850	37

Vuoden 2002 tuloveroasteikko, laki 13.12.2001/1243:

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
11 500–14 300	8	13
14 300–19 700	372	17
19 700–30 900	1 290	23
30 900–54 700	3 866	29
54 700–	10 768	36

SISU-malli

Vuoden 2003 tuloveroasteikko, laki 27.6.2003/607

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
11 600–14 400	8	12
14 400–20 000	344	16
20 000–31 200	1 240	22
31 200–55 200	3 704	28
55 200–	10 424	35

Vuoden 2004 tuloveroasteikko, laki 5.12.2003/1005

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
11 700–14 500	8	11
14 500–20 200	316	15
20 200–31 500	1 171	21
31 500–55 800	3 544	27
55 800–	10 105	34

Vuoden 2005 tuloveroasteikko, laki 30.12.2004/1274

1 §

Vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
12 000–15 400	8	10,5
15 400–20 500	365	15,0
20 500–32 100	1 130	20,5
32 100–56 900	3 508	26,5
56 900–	10 080	33,5

Vuoden 2006 tuloveroasteikko, laki 22.12.2005/1127

1 §

Vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
12 200–17 000	8	9,0
17 000–20 000	440	14,0
20 000–32 800	860	19,5
32 800–58 200	3 356	25,0
58 200–	9 706	32,5

SISU-malli

Vuoden 2007 tuloveroasteikkolaki, laki 22.12.2006/1217

1 §

Vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
12 400 — 20 400	8	9
20 400 — 33 400	728	19,5
33 400 — 60 800	3 263	24
60 800 —	9 839	32

Vuoden 2008 tuloveroasteikko, laki 7.12.2007/1140

1 §

Vuodelta 2008 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
12 600 — 20 800	8	8,5
20 800 — 34 000	705	19,0
34 000 — 62 000	3 213	23,5
62 000 —	9 793	31,5

Vuoden 2009 tuloveroasteikko, laki 19.12.2008/945:

1 §

Vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
13 100 — 21 700	8	7,0
21 700 — 35 300	610	18,0
35 300 — 64 500	3 058	22,0
64 500 —	9 482	30,5

Vuoden 2010 tuloveroasteikko, laki 22.12.2009/1250:

1 §

Vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
15 200 — 22 600	8	6,5
22 600 — 36 800	489	17,5
36 800 — 66 400	2 974	21,5
66 400 —	9 338	30,0

SISU-malli

Vuoden 2011 tuloveroasteikko, laki 30.12.2010/1409:

1 §

Vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
15 600 — 23 200	8	6,5
23 200 — 37 800	502	17,5
37 800 — 68 200	3 057	21,5
68 200 —	9 593	30,0

Vuoden 2012 tuloveroasteikko, laki 29.12.2011/1514

1 §

Vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
16 100 — 23 900	8	6,5
23 900 — 39 100	515	17,5
39 100 — 70 300	3 175	21,5
70 300 —	9 883	29,75

Vuoden 2013 tuloveroasteikko, laki 14.12.2012/784

1 §

Vuodelta 2013 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
16 100 — 23 900	8	6,5
23 900 — 39 100	515	17,5
39 100 — 70 300	3 175	21,5
70 300 — 100 000	9 883	29,75
100 000 —	18 718,75	31,75

Vuoden 2014 tuloveroasteikko, laki 30.12.2013/1245

1 §

Vuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
16 300 — 24 300	8	6,5
24 300 — 39 700	528	17,5
39 700 — 71 400	3 223	21,5
71 400 — 100 000	10 038,50	29,75
100 000 —	18 547	31,75

SISU-malli

Vuoden 2015 tuloveroasteikko

1 §

Vuodelta 2015 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
euroa	euroa	%
16 500 — 24 700	8	6,5
24 700 — 40 300	541	17,5
40 300 — 71 400	3 271	21,5
71 400 — 90 000	9 957,50	29,75
90 000 —	15 491	31,75

Vuoden 2016 tuloveroasteikko L 17.12.2015/1546

1 §

Vuodelta 2016 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
16 700—25 000	8,00	6,5
25 000—40 800	547,5	17,5
40 800—72 300	3 312,50	21,5
72 300—	10 085,00	31,75

Vuoden 2017 tuloveroasteikko L 29.12.2016/1509

Vuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
16 900—25 300	8,00	6,25
25 300—41 200	533,00	17,50
41 200—73 100	3 315,50	21,50
73 100—	10 174,00	31,5

Vuoden 2018 tuloveroasteikko L 14.12.2017/875

Vuodelta 2018 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
17 200	8,00	6,00
25 700	518,00	17,25
42 400	3 398,75	21,25
74 200	10 156,25	31,25

SISU-malli

Vuoden 2019 tuloveroasteikko L 14.12.2018/1115

Vuodelta 2019 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
17 600	8,00	6,00
26 400	536,00	17,25
43 500	3 485,75	21,25
76 100	10 413,25	31,25

Vuoden 2020 tuloveroasteikko L 30.12.2019/1557

Vuodelta 2020 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
18 100	8,00	6,00
27 200	554,00	17,25
44 800	3 590,75	21,25
78 500	10 751,25	31,25

Vuoden 2021 tuloveroasteikko L 30.12.2020/1204

Vuodelta 2021 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
18 600	8	6
27 900	566	17,25
45 900	3 671	21,25
80 500	11 023,5	31,25

Eläketulon lisävero

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ElakeLisaVeroS	Eläketulon lisävero	mvuosi, minf, elaketulo, eltulvah	EILisaVRaja, EILisaVPros

Vuoden 2013 alussa otettiin käyttöön eläketulon lisävero (14.12.2012/785), joka maksetaan valtionverotuksessa sovellettavan progressiivisen tuloveroasteikon perusteella määrätyn tuloveron lisäksi. Muutos vaikuttaa tuloverolain 124 §:ssä 4 momentissa säädettyyn veron määräytymiseen seuraavasti.

124 §

Veron määräytyminen

Luonnollisen henkilön on suoritettava eläketulon lisäveroa 6 prosenttia siltä osin kuin eläketulo vähennettynä eläketulovähennyksen määrällä ylittää 45 000 euroa. Eläketulon lisäveroon sovelletaan, mitä ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tässä tai muussa laissa säädetään.

SISU-malli

Vuoden 2017 alussa pykälää muutettiin:

124 §

Veron määräytyminen

Luonnollisen henkilön on suoritettava eläketulon lisäveroa 5,85 prosenttia siltä osin kuin eläketulo vähennettynä eläketulovähennyksen määrällä ylittää 47 000 euroa. Eläketulon lisäveroon sovelletaan, mitä ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tässä tai muussa laissa säädetään.

Kunnallis- ja kirkollisvero

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnVeroS	Kunnallisvero: joko keskimääräinen tai valittu veroprosentti	mvuosi, minf, keskim, kunnpros, kunnvertulo	KeskKunnPros
KirkVeroS	Kirkollisvero: joko keskimääräinen tai valittu veroprosentti	mvuosi, minf, keskim, kirkpros, kunnvertulo	KirkVeroPros

Kunnallisen tuloveron määräytymistä koskevat säädökset sisältyvät kokonaisuudessaan tuloverolakiin 30.12.1992/1535. Kunnallisesta veroprosentista päätetään jokaisessa kunnassa erikseen. Suomen Kuntaliitto julkaisee tietoja keskimääräisestä veroprosentista. Tätä voidaan käyttää parametrina SISU-veromallissa, jos ei ole tarvetta tai mahdollisuutta käyttää todellista tietyn kunnan veroprosenttia.

Kirkollisveroa maksavat evankelisluterilaisten ja ortodoksisten seurakuntien jäsenet. Kukin seurakunta määrää kirkollisveroprosenttinsa vuosittain. Tarvittaessa keskimääräistä kirkollisveroprosenttia voidaan käyttää parametrina samalla tavalla kuin keskimääräistä kunnallisveroprosenttia.

Keskimääräinen kunnallis- ja kirkollisveroprosentti 1993–

Vuosi	Kunnallisvero	Kirkollisvero
1993	17,20	1,31
1994	17,53	1,32
1995	17,53	1,33
1996	17,51	1,33
1997	17,42	1,32
1998	17,53	1,31
1999	17,60	1,30
2000	17,65	1,29
2001	17,67	1,29
2002	17,78	1,30
2003	18,04	1,32
2004	18,12	1,33
2005	18,29	1,33
2006	18,39	1,33
2007	18,45	1,33
2008	18,54	1,33
2009	18,59	1,33
2010	18,97	1,33
2011	19,16	1,34
2012	19,24	1,35
2013	19,38	1,36
2014	19,74	1,36
2015	19,82	1,37
2016	19,85	1,37
2017	19,90	1,37
2018	19,86	1,38

SISU-malli

Vuosi	Kunnallisvero	Kirkollisvero
2019	19,88	1,39
2020	19,97	1,39
2021	20,02	

Tulohankkimisvähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
TulonHankKulutS	Tulohankkimisvähennys, työmatkakuluvähennys ja ay-jäsenmaksujen vähennys yhdistettynä	mvuosi, minf, palkkatulo, tulhankkulut, aymaksut, työmatkakulut, tyotkuuk	MatkOmaVast, TyotMatkOmVast, MatkOmVastVahimm, MatkYlaRaja, TulonHankkAlaRaja, TulonHankPros, TulonHankk
TulonHankVahS	Tulohankkimisvähennys	mvuosi, minf, palkkatulo, tulohankkulut	TulonHankkAlaRaja, TulonHankPros, TulonHankk

Tulohankkimiskulujen vähentämisestä ja tulohankkimisvähennyksestä on säädetty vuoden 1992 tuloverolaissa 30.12.1992/1535. Lain 95 §:n alkuperäinen muotoilu, jota sovellettiin ensimmäisen kerran vuonna 1993, on:

95 §

Tulohankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

- 1) tulohankkimisvähennyksenä kolme prosenttia palkkatulonsa määrästä, kuitenkin enintään 2 100 markkaa;
- 2) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut;
- 3) matkakustannukset asunnosta työpaikkaan ja takaisin siltä osin kuin ne ovat 93 §:n mukaan vähennyskelpoisia;
- 4) palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet muut kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulohankkimisvähennyksen määrän.

Verovelvollinen ei saa vähentää merityötulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja tulohankkimisvähennystä lukuun ottamatta.

Laissa 21.12.2000/1165 pykälän 1 kohtaa muutettiin siten, että vähennystä ei enää rajoiteta 3 prosenttiin palkkatulosta, vaan ylärajaan asti koko palkkatulo voidaan vähentää. Tätä muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 2001:

95 §

Tulohankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

- 1) tulohankkimisvähennyksenä 2 700 markkaa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

Tulohankkimisvähennyksen enimmäismäärää on muutettu seuraavan taulukon mukaisesti:

Tulohankkimisvähennys 1993–

Vuosi	Enimmäismäärä, mk/€	Laki
1993	2 100 mk	30.12.1992/1535
1994	2 100 mk	
1995	1 500 mk	29.12.1994/1465
1996	1 500 mk	
1997	1 800 mk	20.12.1996/11
1998	1 800 mk	
1999	2 100 mk	26.6.1998/475
2000	2 400 mk	26.10.2000/468
2001	2 700 mk	26.10.2000/1165
2002	460 €	26.10.2001/896
2003	590 €	30.12.2002/1360
2004	620 €	15.12.2003/1065

SISU-malli

Vuosi	Enimmäismäärä, mk/€	Laki
2005	620 €	
2006	620 €	
2006	620 €	
2007	620 €	
2008	620 €	
2009	620 €	
2010	620 €	
2011	620 €	
2012	620 €	
2013	620 €	
2014	620 €	
2015	620 €	
2016	620 €	
2017	750 €	L 29.12.2016/1510

Matkakustannusvähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
TulonHankKulutS ks. edellä kohta Tulohankkimisvähennys	Tulohankkimisvähennys, työmatkakuluvähennys ja ay-jäsenmaksujen vähennys yhdistettynä	mvuosi, minf, anstulo, palkkatulo, tulhankkulut, aymaksut, työmatkakulut, tyotkuuk	MatkOmaVast, TyotMatkOmVast, MatkOmVastVahimm, MatkYlaRaja, TulonHankkAlaRaja, TulonHankPros, TulonHankk
TyoMatkaVahS	Työmatkakuluvähennys	mvuosi, minf, työmatkakulut, tyotkuuk	MatkOmaVast, TyotMatkOmVast, MatkOmVastVahimm, MatkYlaraja

Työmatkakustannukset vähennetään muista tulohankkimiskuluista riippumatta erikseen, jos ne ylittävät omavastuurajan. Omavastuurajasta ja matkakustannusvähennyksen ylärajasta säädetään tuloverolain 93 §:n 1 momentissa. Alkuperäinen muotoilu tuloverolaissa 30.12.1992/1535:

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käytöstä aiheutuvien kustannusten mukaan laskettuna. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 16 000 markkaa ja vain siltä osin, kuin ne ylittävät verovuonna 2 000 markkaa.

Lailla 30.12.1998/1170 lain 93 §:ään lisättiin uusi momentti, jonka perusteella työttömyyskuukaudet pienentävät matkakustannusten omavastuuta. Lakia sovelletaan vuodesta 1999 lähtien.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Jos verovelvollinen on verovuoden aikana saanut työttömyysturvalain (602/1984) mukaista työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) mukaista työmarkkinatukea, työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/1990) mukaista koulutustukea, työllisyyslain (275/1987) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua työharjoittelutukea, pitkäaikaistyöttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetun lain (709/1997) mukaista etuutta tai työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetussa laissa (1402/1997) tarkoitettua koulutuspäivärahaa, hänen omavastuuosuuttaan pienennetään 270 markalla jokaiselta täydeltä korvauskuukaudelta.

Omavastuuosuus on kuitenkin vähintään 540 markkaa. Täyteen korvauskuukauteen katsotaan kuuluvan 21,5 korvauspäivää vastaava määrä.

Lailla 26.10.2001/896 tämän momentin markkamäärät 270 mk 540 mk muutettiin euromääriksi 45 euroa ja 90 euroa.

Pykälässä määritelty vähennettävien matkakustannusten enimmäismäärä ja huomioon otettavien matkakustannusten alaraja eli omavastuu ovat muuttuneet seuraavan taulukon osoittamalla tavalla:

SISU-malli

Työmatkakulujen vähentäminen tuloverotuksessa 1993–

Vuosi	Yläraja, mk/€	Oma- vastuu, mk/€	Oma- vastuun alennus työttömille mk/€	Oma- vastuun vähimmäis- määrä, mk/€	Laki
1993	16 000 mk	2 000 mk	0	2 000 mk	30.12.1992/1535
1994	16 000 mk	2 000 mk	0	2 000 mk	
1995	16 000 mk	2 500 mk	0	2 500 mk	29.12.1994/1465
1996	16 000 mk	2 500 mk	0	2 500 mk	
1997	16 000 mk	2 500 mk	0	2 500 mk	
1998	20 000 mk	3 000 mk	0	3 000 mk	19.12.1997/1263
1999	23 000 mk	3 000 mk	270 mk	540 mk	30.12.1998/1170
2000	28 000 mk	3 000 mk	270 mk	540 mk	26.5.2000/468
2001	28 000 mk	3 000 mk	270 mk	540 mk	
2002	4 700 €	500 €	45 €	90 €	26.10.2001/896
2003	4 700 €	500 €	45 €	90 €	
2004	4 700 €	500 €	45 €	90 €	
2005	4 700 €	500 €	45 €	90 €	
2006	4 700 €	500 €	45 €	90 €	
2007	7 000 €	500 €	45 €	90 €	22.12.2006/1218
2008	7 000 €	500 €	45 €	90 €	
2009	7 000 €	600 €	55 €	110 €	19.12.2008/946
2010	7 000 €	600 €	55 €	110 €	
2011	7 000 €	600 €	55 €	110 €	
2012	7 000 €	600 €	55 €	110 €	
2013	7 000 €	600 €	55 €	110 €	
2014	7 000 €	600 €	55 €	110 €	
2015	7 000 €	750 €	70 €	140 €	12.12.2014/1086
2016	7 000 €	750 €	70 €	140 €	
2017	7 000 €	750 €	70 €	140 €	

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnAnsVahS	Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys	mvuosi, minf, puhdanstulo, anstulo2, tyotulo, palkkatulo, kokontulo	KunnAnsRaja1, KunnAnsRaja2, KunnAnsRaja3, KunnAnsPros1, KunnAnsPros2, KunnAnsPros3, KunnAnsEnimm

Vuoden 1992 tuloverolaki 30.12.1992/1535, sovelletaan vuoden 1993 verotuksessa:

145 §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vuodelta 1993 toimitettavassa kunnallisverotuksessa verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään ennen perusvähennystä 10 prosenttia hänen muun ansiotulonsa kuin eläketulon 20 000 markkaa ylittävästä osasta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 2 000 markkaa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 60 000 markkaa vähennys pienenee 10 prosentilla puhtaan ansiotulon 60 000 markkaa ylittävästä osasta.

Uusi pykälä laissa 30.12.1993/1502, sovelletaan vuoden 1994 verotuksessa:

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Vuodelta 1994 toimitettavassa kunnallisverotuksessa verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään ennen perusvähennystä *kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksenä* 5 prosenttia hänen muun ansiotulonsa kuin eläketulon

SISU-malli

20 000 markkaa ylittävistä osasta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 2 000 markkaa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 80 000 markkaa vähennys pienenee 5 prosentilla puhtaan ansiotulon 80 000 markkaa ylittävistä osasta.

Samansisältöinen pykälä kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksestä säädettiin lailla 29.12.1994/1465 myös vuodelle 1995. Laki 1.12.1995/1333 jatkoi samansisältöisen pykälän voimassaoloa edelleen vuodelle 1996.

Sisällöltään muuttuneena pykälä on laissa 20.12.1996/1126, jota sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1997 verotuksessa:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Kunnallisverotuksessa verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään kunnallisverotuksen ansiotulovähennys. Vähennys lasketaan verovelvollisen ansaitsemien veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella.

Vähennys on 20 prosenttia näiden tulojen 15 000 markkaa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 5 500 markkaa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 43 000 markkaa vähennyksen määrä pienenee 2 prosentilla puhtaan ansiotulon 43 000 markkaa ylittävältä osalta.

Tämän pykälän toisen momentin uusi muotoilu laissa 26.6.1998/475, sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1999 verotuksessa:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 20 prosenttia näiden tulojen 15 000 markkaa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 8 600 markkaa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 75 000 markkaa vähennyksen määrä pienenee 3 prosentilla puhtaan ansiotulon 75 000 markkaa ylittävältä osalta.

Momentin uusi muotoilu laissa 1.6.2000/468, sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2000 verotuksessa:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 20 prosenttia näiden tulojen 15 000 markkaa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 9 800 markkaa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 75 000 markkaa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 75 000 markkaa ylittävältä osalta.

Momentin uusi muotoilu laissa 21.12.2000/1165, sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2001 verotuksessa:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 35 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 15 000 markkaa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 9 800 markkaa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 75 000 markkaa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 75 000 markkaa ylittävältä osalta.

Pykälän ensimmäisen momentin uusi muotoilu laissa 26.10.2001/860, sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2001 verotuksessa:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Kunnallisverotuksessa verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään kunnallisverotuksen ansiotulovähennys. Vähennys lasketaan verovelvollisen ansaitsemien veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella.

Toisen momentin uusi muotoilu, rajat euromääräisinä, laissa 13.12.2001/1241, sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2002 verotuksessa:

SISU-malli

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 35 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 10 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 2 140 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 12 600 euroa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 12 600 euroa ylittävältä osalta.

Momentin uusi muotoilu laissa 27.6.2003/606, sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2003 verotuksessa:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 40 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 14 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 2 550 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

Momentin uusi muotoilu laissa 15.12.2003/1065, sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2004 verotuksessa:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 47 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 23 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 550 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

Pykälän 1 momenttia on edelleen muutettu vuodelle 2005 lailla 30.7.2004/716 siten, että myös ansiotulo-osingot otetaan huomioon vähennykseen oikeuttavana tulona:

105 a §

Kunnallisveron ansiotulovähennys

Kunnallisverotuksessa verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään kunnallisverotuksen ansiotulovähennys. Vähennys lasketaan verovelvollisen ansaitsemien veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella.

Vähennyksen enimmäismäärää ym. muutettu vuodesta 2005 alkaen lailla 30.12.2004/1275:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 49 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 26 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 850 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

Vähennyksen enimmäismäärää ym. muutettu vuodesta 2008 alkaen lailla 7.12.2007/1141:

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 51 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 28 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 570 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

SISU-malli

Seuraavassa taulukossa on esitetty kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen parametrien muutokset vuodesta 1993 lähtien.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys 1993–

Vuosi	Enimmäismäärä, mk/€	Tulojen alaraja, mk/€	Toinen tuloraja, mk/€	Kolmas tuloraja, €	Ensimmäinen kerroin	Toinen kerroin	Kolmas kerroin	Laki
1993	2 000 mk	20 000 mk	60 000 mk		0,1	0,1		30.12.1992/1535
1994	2 000 mk	20 000 mk	80 000 mk		0,05	0,05		30.12.1993/1502
1995	2 000 mk	20 000 mk	80 000 mk		0,05	0,05		29.12.1994/1465
1996	2 000 mk	20 000 mk	80 000 mk		0,05	0,05		1.12.1995/1333
1997	5 500 mk	15 000 mk	43 000 mk		0,2	0,02		20.12.1996/1126
1998	5 500 mk	15 000 mk	43 000 mk		0,2	0,02		
1999	8 600 mk	15 000 mk	75 000 mk		0,2	0,03		26.6.1998/475
2000	9 800 mk	15 000 mk	75 000 mk		0,2	0,035		1.6.2000/468
2001	9 800 mk	15 000 mk	75 000 mk		0,35	0,035		21.12.2000/1165
2002	2 140 €	2 500 €	7 230 €	12 600 €	0,35	0,1	0,035	13.12.2001/1241
2003	2 550 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,4	0,14	0,035	27.6.2003/606
2004	3 550 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,47	0,23	0,04	15.12.2003/1065
2005	3 850 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,49	0,26	0,04	30.12.2004/1275
2006	3 850 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,49	0,26	0,04	
2007	3 250 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,49	0,26	0,04	22.12.2006/1218
2008	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	7.12.2007/1141
2009	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2010	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2011	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2012	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2013	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2014	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2015	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2016	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	
2017	3 570 €	2 500 €	7 230 €	14 000 €	0,51	0,28	0,045	

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ValtEITulVahS	Valtionverotuksen eläketulovähennys	mvuosi, minf, elaketulo, puhdansiottulo, kokontulo	KelaYks, ValtEIKerr, Raja2, ValtEIPros

Vähennyksen muotoilu tuloverolaissa 30.12.1992/1535:

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään valtionverotuksessa eläketulovähennys.

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 2,22 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään.

Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

Valtionverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään yksinäiselle henkilölle verovuonna maksetun kansaneläkkeen pohjaosan ja ensimmäisessä kuntaryhmässä maksetun täysimääräisen lisäosan yhteismäärää.

SISU-malli

Pykälän neljännen momentin uusi muotoilu laissa 20.12.1126/1996, kansaneläkejärjestelmän muuttumisen vuoksi

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Valtionverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään yksinäiselle henkilölle verovuonna ensimmäisessä kuntaryhmässä maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Pykälän kolmannen momentin uusi muotoilu laissa 26.10.2001/896, euroon siirtymisen vuoksi:

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 2,22 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Vuodesta 2008 lähtien valtionverotuksen eläketulovähennyksellä on uudet parametrit, jotka on annettu laissa 7.12.2007/1141. Lisäksi kansaneläkkeen kuntaryhmituksen poistamisen vuoksi täysimääräinen kansaneläke määritellään uudestaan.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,53 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi.

Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 53 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

Valtionverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään yksinäiselle henkilölle verovuonna maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Lailla 1410/2010 muutettu 2 ja 3 momentti tuli voimaan 1.1.2011.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,80 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 44 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

Valtionverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään yksinäiselle henkilölle verovuonna maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Lailla 1510/2016 muutetut 2 ja 3 momentti tulivat voimaan 1.1.2017:

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,81 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 38 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

Eläketulovähennyksen kerroin muuttui 1.1.2019 (14.12.2018/1116):

SISU-malli

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,867 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Eläketulovähennysten parametrit 1993–

Vuosi	Täysi kansaneläke, mk tai €/v		Kertoimet, valtionvero		Kertoimet, kunnallisvero		Laki
	Yksinäinen	Puoliso	Kerroin	Alenema	Kerroin	Alenema	
1993	29 748 mk	26 076 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	30.12.1992/1535
1994	29 748 mk	26 076 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	
1995	30 312 mk	26 568 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	
1996	30 384 mk	26 628 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	
1997	30 564 mk	26 796 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	
1998	31 092 mk	27 264 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	
1999	31 500 mk	27 624 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	
2000	31 860 mk	27 936 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	26.10.2001/896
2001	33 619 mk	29 539 mk	2,22	0,70	1,37	0,70	
2002	5 851,20 €	5 148,24 €	2,22	0,70	1,37	0,70	
2003	5 921,40 €	5 210,04 €	2,22	0,70	1,37	0,70	
2004	5 956,56 €	5 240,88 €	2,22	0,70	1,37	0,70	
2005	6 048,82 €	5 330,50 €	2,22	0,70	1,37	0,70	
2006	6 149,84 €	5 423,68 €	2,22	0,70	1,37	0,70	
2007	6 298,20 €	5 559,36 €	2,22	0,70	1,37	0,70	7.12.2007/1141
2008	6 701,52 €	5 944,20 €	3,53	0,53	1,37	0,70	
2009	7 009,56 €	7 009,56 €	3,65	0,46	1,37	0,62	19.12.2008/946
2010	7 009,56 €	7 009,56 €	3,78	0,46	1,37	0,56	22.12.2009/1251
2011	7 037,52 €	7 037,52 €	3,80	0,44	1,37	0,55	30.12.2010/1410
2012	7 303,56 €	7 303,56 €	3,80	0,44	1,37	0,55	12.12.2014/1086
2013	7 560,24 €	7 560,24 €	3,80	0,44	1,37	0,55	
2014	7 606,92 €	7 606,92 €	3,80	0,44	1,37	0,55	
2015	7 639,56 €	7 639,56 €	3,80	0,44	1,39	0,54	
2016	7 611,60 €	7 611,60 €	3,80	0,44	1,39	0,54	
2017	7 546,20 €	7 546,20 €	3,81	0,38	1,393	0,51	29.12.2016/1510
2019	7 546,20 €	7 546,20 €	3,867	0,38	1,395	0,51	14.12.2018/1116
2020	7 954,32 €	7 954,32 €	3,726	0,38	1,346	0,51	30.12.2019/1557
2021	7 983,48 €	7 983,48 €	3,726	0,38	1,346	0,51	

Valtionverotuksen lapsenhoitovähennys (ent. ylimääräinen työtulovähennys)

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ValtLapsVahS	Valtionverotuksen lapsivähennys	mvuosi, minf, puoliso, pientul, lapsia, lapsia_3_7_v, lapsia_7_v, puhdanstulo, kokontulo, puolisonos	ValtLapsiVah, ValtLapsKorotus, ValtLapsPros,

Muotoilu tuloverolaissa 30.12.1992/1535, jota on sovellettu vuoden 1993 verotuksessa:

99 §

Valtionverotuksen lapsenhoitovähennys

Verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan 8 400 markkaa, jos verovelvollisella tai puolisoilla on ollut verovuonna elätettävänä vähintään 3 vuotta mutta enintään 7 vuotta täyttänyt lapsi.

Kumottu lailla 17.12.1993/1235 vuodesta 1994 alkaen.

SISU-malli

Valtionverotuksen ja kunnallisverotuksen merityötulovähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ValtVerMeriVahS	Valtionverotuksen merityötulovähennys	mvuosi, minf, merityotulo	MeriVahValPros, MeriVahValMax, MeriVahYli, MeriVahYliPros
KunnVerMeriVahS	Kunnallisverotuksen merityötulovähennys	mvuosi, minf, merityotulo	MeriKunValPros, MeriKunValMax, MeriKunYli, MeriKunYliPros

Merityötulovähennyksestä säädettiin tuloverolaissa 30.12.1992/1535 seuraavasti:

97 §

Merityötulovähennys

Puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa myönnetään jäljempänä säädetyn edellytyksin merityötulovähennys...

Valtionverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 18 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 6 650 euroa (26.10.2001/896).

Kunnallisverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 30 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 11 350 euroa.

...

Vähennystä muutettiin lailla 20.3.2015/299 vuodesta 2016 alkaen.

97 §

Merityötulovähennys

Merityötulovähennyksen määrä sekä valtionverotuksessa että kunnallisverotuksessa on 20 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 7 000 euroa. Verovelvollisen merityötulon kokonaismäärän ylittäessä 50 000 euroa merityötulovähennyksen määrä pienenee 5 prosentilla merityötulon kokonaismäärän 50 000 euron ylittävältä osalta.

...

Kunnallisverotuksen lapsivähennys (1993)

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnLapsVahS	Kunnallisverotuksen lapsivähennys	mvuosi, minf, puoliso, pientul, lapsia, puhdanstulo, kokontulo, puolisonos	KunnLapsiVah, KunnLapsVah2, KunnLapsVah3, KunnLapsVah4, KunnLapsVahMuu, KunnYksHuoltVah

Muotoilu tuloverolaissa 30.12.1992/1535, sovellettu vuoden 1993 verotuksessa:

102 §

Kunnallisverotuksen lapsivähennys

Verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on oikeus puhtaasta ansiotulostaan vähentää 10 500 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään alaikäisestä lapsesta.

Kumottu lailla 17.12.1993/1235 vuodesta 1994 alkaen.

SISU-malli

Kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys (1993)

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnYksVahS	Kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys	mvuosi, minf, puoliso, lapsia, puhdanstulo	KunnYksHuoltVah

Muotoilu tuloverolaissa 30.12.1992/1535, sovellettu vuoden 1993 verotuksessa:

103 §

Kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 12 500 markkaa, jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lasta, eikä häneen sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä.

Kumottu lailla 17.12.1993/1235 vuodesta 1994 alkaen.

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnEITuVahS	Kunnallisverotuksen eläketulovähennys	mvuosi, minf, puoliso, oikeusyks96, elaketulo, puhdansiotulo, kokontulo	KunnPerEnimm, KunnEIVakio, KunnEIKerr, KelaYks, KelaPuol, KunnVanhVah

Huom! Sisältää myös kunnallisverotuksen vanhuusvähennyksen 1980–1982

Alkuperäinen muotoilu vuoden tuloverolaissa 30.12.1992/1535, voimaan vuoden 1993 verotuksessa:

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään kunnallisverotuksessa eläketulovähennys.

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Kunnallisverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään verovuonna yksinäiselle henkilölle maksetun kansaneläkkeen pohjaosan ja ensimmäisessä kuntaryhmässä maksetun täysimääräisen lisäosan yhteismäärää.

Puolisoiden, joista toinen saa kansaneläkettä tai perhe-eläkelain mukaista perhe-eläkettä ja toinen kansaneläkettä, edellä tarkoitettua perhe-eläkettä tai rintamasotilaseläkettä, täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään pohjaosaa lisättynä 85 prosentilla 2 momentissa tarkoitettua lisäosan määrästä. Viimeksi mainittua yhteismäärää pidetään täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa puolison täyden kansaneläkkeen määränä silloinkin, jos vain toinen puolisoista saa edellä tarkoitettua perhe-eläkettä tai kansaneläkettä, joka on alkanut 1 päivänä syyskuuta 1991 tai sen jälkeen, eikä toinen puoliso saa kansaneläkettä, rintamasotilaseläkettä tai edellä tarkoitettua perhe-eläkettä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua yhteismäärää pidetään kuitenkin puolison täyden kansaneläkkeen määränä eläketulovähennystä laskettaessa, jos lisäosa määräytyy yksinäiselle henkilölle maksettavan lisäosan mukaisesti.

Pykälän uusi muotoilu laissa 20.12.1996/1126, voimaan vuoden 1997 verotuksessa:

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Eläketuloa saavan verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään kunnallisverotuksessa eläketulovähennys.

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

SISU-malli

Kunnallisverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään verovuonna yksinäiselle henkilölle ensimmäisessä kuntaryhmässä maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, verovelvolliselle, johon sovelletaan tämän lain puolisoa koskevia säännöksiä, myönnetään kunnallisverotuksessa puolison eläketulovähennys. Puolison eläketulovähennys lasketaan edellä 2 ja 3 momentissa säädetyllä tavalla. Puolison täytenä kansaneläkkeenä pidetään verovuonna puolisololle ensimmäisessä kuntaryhmässä maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Edellä mainitun lain voimaantulosäännös alkuperäisessä muodossaan:

Jos verovelvolliseen sovellettiin ennen tämän lain voimaantuloa puolisoa koskevia säännöksiä ja jos hänelle myönnettiin kunnallisverotuksessa eläketulovähennys jatkuvasta eläketulosta vuonna 1996 tuloverolain 101 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, lasketaan hänelle kunnallisverotuksessa eläketulovähennys tämän lain 101 §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti niin kauan kuin häneen sovelletaan tämän lain puolisoa koskevia säännöksiä.

Lain 20.12.1996/1126 voimaantulosäännöstä muutettiin lailla 23.12.1999/1221 seuraavasti. Voimaantulosäännöksen muutosta sovelletaan takautuvasti vuodesta 1997 lähtien:

Jos verovelvolliseen sovellettiin vuonna 1996 puolisoa koskevia säännöksiä ja jos hänellä oli oikeus kunnallisverotuksessa eläketulovähennykseen jatkuvasta eläketulosta tuloverolain 101 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, lasketaan hänelle kunnallisverotuksen eläketulovähennys tämän lain 101 §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti niin kauan kuin häneen sovelletaan tämän lain puolisoa koskevia säännöksiä siinäkin tapauksessa, että hänelle vuoden 1996 ansiotulojen johdosta ei tosiasiallisesti myönnetty eläketulovähennystä.

Toisen momentin uusi muotoilu laissa 26.10.2001/896, muutos euroon siirtymisen vuoksi, voimaan vuoden 2002 verotuksessa:

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Toisen ja kolmannen momentin uusi muotoilu laissa 7.12.2007/1141 kansaneläkkeen kuntaryhmituksen poistamisen vuoksi.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Kunnallisverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään verovuonna yksinäiselle henkilölle maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, verovelvolliselle, johon sovelletaan tämän lain puolisoa koskevia säännöksiä, myönnetään kunnallisverotuksessa puolison eläketulovähennys. Puolison eläketulovähennys lasketaan edellä 2 ja 3 momentissa säädetyllä tavalla. Puolison täytenä kansaneläkkeenä pidetään verovuonna puolisololle maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Vuodesta 2009 lähtien 70 prosentin kerroin alenee 62 prosenttiin. (L 19.12.2008/946). Samalla puolisojen eläketulovähennys nostetaan samaksi kuin yksinäisillä.

Lailla 22.12.2009/1250 kunnallisverotuksen eläketulovähennys on irrotettu täyden perusvähennyksen määrästä, joka on korvattu arvolla 1 480 euroa ja 62 prosentin alenema on muutettu 56 prosentiksi vuodesta 2010 lähtien.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 56 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

SISU-malli

Lailla 1410/2010 muutettu 2 momentti tuli voimaan 1.1.2011.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 55 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Lailla 1086/2014 muutettu 2 momentti tuli voimaan 1.1.2015.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,39 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 54 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Lailla 1510/2016 muutettu 2 momentti tuli voimaan 1.1.2017:

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,393 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 51 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Eläketulovähennyksen kerroin muuttui 1.1.2019 (14.12.2018/1116):

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,395 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 51 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Eläketulovähennyksen kerroin muuttui 1.1.2020 (30.12.2020/1557):

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,346 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 51 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Ks. taulukko eläketulovähennysten parametreista.

SISU-malli

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnVerInvVahS	Kunnallisverotuksen invalidivähennys	mvuosi, minf, oikeus_1982, invpros, puhdanstulo, elaketulo	KunnInvVah

Kunnallisverotuksen invalidivähennyksestä säädetään tuloverolaissa 30.12.1992/1535, voimaan vuoden 1993 verotuksessa. Pykälän alkuperäinen muotoilu:

104 §

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 2 600 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia. Jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, vähennyksenä myönnetään prosenttimäärän osoittama osuus 2 600 markasta. Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun puhtaan ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.

Jos verovelvollinen on verovuonna saanut lakisääteiseen vähimmäiseläketurvaan perustuvaa työkyvyttömyyseläkettä, katsotaan hänen haitta-asteensa ilman eri selvitystä 100 prosentiksi, jos eläke on myönnetty täytenä, ja 50 prosentiksi, jos se on myönnetty osaeläkkeenä, jollei verovelvollisen haitta-asteen esitetyn selvityksen perusteella katsota olevan suurempi. Verovelvollinen säilyttää oikeutensa työkyvyttömyyseläkkeen mukaiseen invalidivähennykseen senkin jälkeen, kun työkyvyttömyyseläke on muuttunut vanhuuseläkkeeksi.

Asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä niistä perusteista, joiden mukaan haitta-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

Invalidivähennyksen suuruus määrätään valtionverotuksen muun ansiotulon kuin eläketulon perusteella, josta on vähennetty tulon hankkimisesta johtuvat vähennykset.

Edellä 1 ja 2 momentissa olevien säännösten estämättä verovelvollinen, jolla on ollut veronalaista eläketuloa vuonna 1982, saa kunnallisverotuksessa vähentää sen suuruisen invalidivähennyksen, johon hänellä on ollut oikeus vuodelta 1982 toimitetussa kunnallisverotuksessa, jollei hänellä ole voimassa olevien säännösten mukaan oikeutta tätä suurempaan invalidivähennykseen.

Viides momentti merkitsee käytännössä sitä, että ne joilla vuonna 1982 oli oikeus vähentää invalidivähennys eläketulosta, voivat tehdä niin edelleen.

Ensimmäinen momentti on saanut uuden muodon euroon siirtymisen vuoksi laissa 26.10.2001/896, voimaan vuoden 2003 verotuksessa:

104 §

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 440 euroa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia. Jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, vähennyksenä myönnetään prosenttimäärän osoittama osuus 440 eurosta. Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun puhtaan ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnOpRahVahS	Kunnallisverotuksen opintorahavähennys	mvuosi, minf, opisk, opraaha, anstulo, puhdanstulo	KunnOpiskVah, OpRahVah, OpRahPros

Huom! Ennen vuotta 1993 makro laskee opiskelijavähennyksen

Kunnallisverotuksen opintorahavähennyksestä säädetään tuloverolaissa 30.12.1992/1535. Pykälän alkuperäistä muotoa on sovellettu vuodesta 1993 lähtien:

SISU-malli

105 §

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Jos verovelvollinen on saanut korkeakouluopiskelijoiden opintotuesta annetussa laissa (111/92) tarkoitettua opintorahaa, hänen puhtaasta ansiotulostaan vähennetään kunnallisverotuksen opintorahavähennys. Sen täysi määrä on 13 000 markkaa, kuitenkin enintään opintorahan määrä. Vähennystä pienennetään 50 prosentilla siitä määrästä, jolla verovelvollisen ansiotulon määrä ylittää opintorahavähennyksen täyden määrän.

Lailla 28.6.1994/520 viittaus vuoden 1992 opintotukilakiin on muutettu viittaukseksi vuoden 1994 opintotukilakiin. Lailla 29.12.1994/1465 muutettiin käsite ansiotulo käsitteeksi puhdas ansiotulo.

Pykälää on muutettu lailla 26.10.2001/896 euroon siirtymisen vuoksi:

105 §

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Jos verovelvollinen on saanut opintotukilaissa (65/1994) tarkoitettua muuta opintorahaa kuin aikuisopintorahaa, hänen puhtaasta ansiotulostaan vähennetään kunnallisverotuksen opintorahavähennys. Sen täysi määrä on 2 200 euroa, kuitenkin enintään opintorahan määrä. Vähennystä pienennetään 50 prosentilla siitä määrästä, jolla verovelvollisen puhtaan ansiotulon määrä ylittää opintorahavähennyksen täyden määrän.

Lailla 7.12.2007/1141 opintorahavähennyksen täysi määrä kohoaa 2 600 euroon vuonna 2009. Vuonna 2008 se on poikkeuksellisesti 2 300 euroa.

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KunnPerVahS	Kunnallisverotuksen perusvähennys	mvuosi, minf, kunnvertuloA	KunnPerEnimm, KunnPerPros

Pykälän alkuperäinen muotoilu tuloverolaissa 30.12.1992/1535, voimaan vuoden 1993 verotuksessa:

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 8 800 markan määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla ylimenevän tulon määrästä.

Pykälän uusi muotoilu laissa 26.10.2001/896, euroon siirtymisen vuoksi, voimaan vuoden 2002 verotuksessa:

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 1 480 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Lailla 4.11.2005/858 pykälästä poistettiin Suomessa asumista koskeva ehto ja se sai seuraavan muodon vuoden 2006 alusta lähtien.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 1 480 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen

SISU-malli

vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Lailla 22.12.2009/1251 vähennyksen enimmäismäärä 1 480 euroa muutettiin 2 200 euroksi vuodesta 2010 lähtien. Lailla 30.12.2010/1410 enimmäismäärä kohotettiin edelleen 2 250 euroon vuodesta 2011 lähtien ja lailla 29.12.2011/1515 2 850 euroon vuodesta 2012 lähtien:

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 2 850 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Lailla 30.12.2013/1246 vähennyksen enimmäismäärä 2 850 euroa muutettiin 2 930 euroksi ja vähennystä pienentävä prosentti muutettiin 20 prosentista 19 prosenttiin vuodesta 2014 lähtien.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 2 930 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 19 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Lailla 17.12.2015/1546 vähennyksen enimmäismäärä muutettiin 3020 euroksi:

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 020 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Lailla 29.12.2015/1510 vähennyksen enimmäismäärää nostettiin:

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 060 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Vähennyksen enimmäismäärää nostettiin myös vuonna 2018 (14.12.2017/876):

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 100 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

ja vuonna 2019 (14.12.2018/1116):

SISU-malli

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 305 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Vuonna 2020 (30.12.2019/1557):

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 3 540 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Kunnallisverotuksen perusvähennys 1993–

Vuosi	Täysi vähennys, mk tai €/v	Alenema, %	Laki
1993	8 800 mk	20 %	30.12.1992/1535
1994	8 800 mk	20 %	
1995	8 800 mk	20 %	
1996	8 800 mk	20 %	
1997	8 800 mk	20 %	
1998	8 800 mk	20 %	
1999	8 800 mk	20 %	
2000	8 800 mk	20 %	
2001	8 800 mk	20 %	
2002	1 480 €	20 %	26.10.2001/896
2003	1 480 €	20 %	
2004	1 480 €	20 %	
2005	1 480 €	20 %	
2006	1 480 €	20 %	
2007	1 480 €	20 %	
2008	1 480 €	20 %	
2009	1 480 €	20 %	
2010	2 200 €	20 %	22.12.2009/1251
2011	2 250 €	20 %	30.12.2010/1410
2012	2 850 €	20 %	29.12.2011/1515
2013	2 880 €	20 %	14.12.2012/785
2014	2 930 €	19 %	30.12.2013/1246
2015	2 970 €	18 %	12.12.2014/1086
2016	3 020 €	18 %	17.12.2015/1546
2017	3 060 €	18 %	29.12.2016/1510
2018	3 100 €	18 %	14.12.2017/876
2019	3 305 €	18 %	14.12.2018/1116
2020	3 540 €	18 %	3.12.2019/1557
2021	3 630 €	18 %	30.12.2020/1205

Pääomatuloja koskevat makrot ja parametrit

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
YhtHyvS	Yhtiöveron hyvitys	mvuosi, minf, osinkotulo	YhtHyvPros, PaaomaVeroPros
VahAsKorotS	Vähennyskelpoiset asuntolainan korko	mvuosi, minf, askorot	AsKorkoOsuus
AlijHyvS	Alijäämähyvitys	mvuosi, minf, puoliso, lapsia, potulo, povahenn,	AlijYlaRaja, AlijLapsiKor, KulKorot, PaaomaVeroPros,

SISU-malli

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
		askorot, ensaskorot, kulkorot, puolaliij	AlijKulLuot, EnsAsKor, AsKorkoOsuus
AlijHyvJakoS	Alijäämähyvityksen jakaminen eri verolajeille	mvuosi, verolaji, alijhyv, valtansvero, kunnvero, svmaksu, kevmaksu, kirkvero	ValtAlijOsuus
PomaOsuusS	Jaettavan yritystulon tai muun kuin pörssiyhtiön osingon tai siihen liittyvän yhtiöveron hyvityksen pääomatulo-osuus	mvuosi, minf, tulolaji, vaiht, tulo, yritvarall, palkat	VaihtPOOsuus, POOsuus, OsPOOsuus
OsinkojenJakoS	Osinkotulojen jakaminen pääomatuloksi, ansiotuloiksi ja verottomiksi tuloiksi	mvuosi, minf, ospkorko, tulolaji, julkosinko, eijulkosinko, osakkarvo	HenkYhtVapRaja, OspKorVeroVap, HenkYhtOsVapOsuus, OsakkArvo, EiJulkOsinko, JulkPOOsuus, JulkOsinko, JulkPoOsuus, OspKorkoPOOsuus, HenkYhtPOOsuus1, HenkYhtPOOsuus2
POTulonVeroEritS	Pääomatulon vero, vapaaeht. eläkevakuutusmaksut huomioon otettuna	mvuosi, minf, osinkotulo, muupotulo, povahenn, kulkorot, elvakuutusmaksu	VapEhtRaja1, PaaomaVeroPros
AlijHyvEritS	Erityinen alijäämähyvitys	mvuosi, minf, potulo, povahenn, askorot, ensaskorot, elvakuutusmaksu	VapEhtRaja1, PaaomaVeroPros, PORaja, POPros2
YhtHyvJakoS	Yhtiöveron hyvityksen jakaminen eri verolajeille	verolaji, yhthyvans, yhthyvpo, valtvero, valtansvero, kunnvero, svmaksu, kevmaksu, kirkvero	

Pääomatulojen verotusta säätelevät mm. pääomatulojen veroprosentti, alijäämähyvityksen enimmäismäärä, yhtiöveron hyvityksen suuruus sekä ensiasuntoon kohdistuvan velan koron alijäämähyvitystä laskettaessa käytettävä prosentti. Alijäämähyvityksen enimmäismäärässä on lapsikorotus, joka voidaan myöntää enintään kahdesta alaikäisestä lapsesta. Puolisoilla alijäämähyvityksen enimmäismäärä on kaksinkertainen. Pääomatulojen verotusta koskevat säädökset sisältyvät tuloverolakiin 30.12.1992/1535, mutta määräykset yhtiöveron hyvityksestä ovat laissa 28.12.1988/1232. Alijäämähyvitystä laskettaessa on otettava huomioon oikea järjestys, jossa vähennykset pääomatulosta tehdään.

Lailla 29.12.2011/1515 on säädetty korotetusta pääomatulojen veroprosentista 32, joka kohdistuu 50 000 euron ylittävään tulon osuuteen:

124 §

Veron määräytyminen (10.7.1998/533)

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 50 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 32 prosenttia (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*).

Lailla 30.12.2013/1237 pääomatulon raja laskettiin 50 000 eurosta 40 000 euroon ja lailla 12.12.2014/1086 edelleen 40 000 eurosta 30 000 euroon. Lisäksi pääomatulon veroprosentti nostettiin 33 prosentista 32 prosenttiin.

SISU-malli

124 §

Veron määräytyminen (12.12.2012/1086)

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 33 prosenttia (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*).

Lailla 17.12.2015 on säädetty pääomatulon korotetun veroprosentin korotuksesta

124 §

Veron määräytyminen (17.12.2015/1546)

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*).

Osinkojen verotusta muutettiin vuodesta 2005 lähtien lailla 30.7.2004/716. Tämän lain perusteella osingot voivat olla verovapaita osinkoja, pääomatuloina verotettavia osinkoja tai ansiotuloja. Lailla 30.12.2013/1237 muutettiin julkisesti ja muusta kuin julkisesti noteeratuista yhtiöistä saadun osingon verotusta. Lailla 30.12.2014/1399 muutettiin osuuskunnasta saadun ylijäämän verotusta (ennen vuotta 2015 osuuspääoman korko). Muutoksen myötä julkisesti noteeratun osuuskunnan määritelmä rinnastettiin 33 a §:ssä omaksuttua julkisesti noteeratun yhtiön määritelmää.

Pääomatulojen verotuksen parametreja 1993–

Vuosi	Pääomatulojen veroprosentti, mk/€	Yhtiöveron hyvitys	Alijäämähyvityksen enimmäismäärä, mk/€	Enimmäismäärän lapsikorotus, mk/€	Lait
1993	25	1/3 (9/16)	8 000 mk	2 000 mk	30.12.1992/1535 ja 1542
1994	25	1/3	8 000 mk	2 000 mk	
1995	25	1/3	8 000 mk	2 000 mk	
1996	28	7/18 (1/3)	8 000 mk	2 000 mk	8.12.1995/1389 ja 1391
1997	28	7/18	8 000 mk	2 000 mk	
1998	28	7/18	8 000 mk	2 000 mk	
1999	28	7/18	8 000 mk	2 000 mk	
2000	29	29/71 (7/18)	8 000 mk	2 000 mk	23.12.1999/1222 ja 1224
2001	29	29/71	8 000 mk	2 000 mk	
2002	29	29/71	1 400 €	350 €	26.10.2001/896
2003	29	29/71	1 400 €	350 €	
2004	29	29/71	1 400 €	350 €	
2005	28	0	1 400 €	400 €	30.7.2004/716, 725, 728
2006	28	0	1 400 €	400 €	
2007	28	0	1 400 €	400 €	
2008	28	0	1 400 €	400 €	
2009	28	0	1 400 €	400 €	
2009	28	0	1 400 €	400 €	
2010	28	0	1 400 €	400 €	
2011	28	0	1 400 €	400 €	
2012	30	0	1 400 €	400 €	29.12.2011/1515
2013	30	0	1 400 €	400 €	
2014	30	0	1 400 €	400 €	
2015	30	0	1 400 €	400 €	
2016	30	0	1 400 €	400 €	
2017	30	0	1 400 €	400 €	

SISU-malli

Ennen vuotta 2005 osinkojen verotuksessa sovellettiin yhtiöveron hyvitysjärjestelmää, jonka mukaan verotettavaan tuloon lisättiin osingon suuruuden mukaan laskettu hyvitys. Hyvitys katsottiin samalla maksetuksi ennakkoveroksi. Se hyvitetiin osingonsaajalle lopullisessa verotuksessa. Näin ollen osingonsaajan kannalta osingot olivat käytännössä verovapaita, sillä hyvitys vastasi normaalissa tapauksessa veroa, joka kohdistui osingon ja hyvityksen yhteissummaan.

Vuoden 1992 laissa yhtiöveron hyvityksen suuruudeksi määriteltiin 1/3 osingosta. Jaettaessa osinkoa verovuodelta 1992 yhtiöveron hyvitys on kuitenkin 9/16, säädetään lain 30.12.1992/1542 voimaantulosäännöksessä. Jaettaessa osinko verovuodelta 1995, yhtiöveron hyvitys on 1/3, säädetään lain 1391/1995 voimaantulosäännöksessä. Vastaavasti jaettaessa osinkoa verovuodelta 1999 yhtiöveron hyvitys on 7/18, säädetään lain 1224/1999 voimaantulosäännöksessä.

Laki yhtiöveron hyvityksestä on kumottu lailla 30.7.2004/725 verovuodesta 2005 lähtien. Lakia sovelletaan edelleen osinkoihin, jotka jaetaan lain voimaantulo edeltävältä ajalta.

Alijäämähyvitys lasketaan pääomatulojen prosenttien mukaisesti pääomatulojen tappiosta, jolloin pääomatulojen vähennyksinä otetaan huomioon myös asunto- ja opintovelan korot. Ensiasuntoon koskevan asuntoluoton korosta myönnetään alijäämähyvitys korotettuna, 2 prosentin suuruisena. Vuosina 1993 ja 1994 voitiin myös kulutusluottojen korkoja vähentää pääomatuloista ja ottaa huomioon alijäämähyvityksessä. Alijäämähyvityksestä saattoi perustua kulutusluottojen korkoihin enintään 1000 mk vuonna 1993 ja 500 mk vuonna 1994.

Lailla 29.12.2011/1515 asuntolainan korkojen vähennysoikeus pääomatulojen verotuksessa on rajoitettu 75 prosenttiin korosta 1.1.2012 lähtien. Laissa on kuitenkin siirtymäsäännös, jonka mukaan vuosina 2012 ja 2013 asuntolainan koroista hyväksytään suurempi osuus:

58 b § (29.12.2011/1515)

Asuntovelan koron vähennyskelpoisuus verovuosina 2012 ja 2013

Poiketen siitä, mitä 58 §:n 2 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 85 prosenttia asuntovelan koroista verovuonna 2012 ja 80 prosenttia verovuonna 2013.

Lailla 12.12.2014/1086 asuntolainan korkojen vähennysoikeus verotuksessa määriteltiin vuosiksi 2015–2017 seuraavasti.

58 b § (12.12.2014/1086)

Asuntovelan koron vähennyskelpoisuus verovuosina 2015–2017

Poiketen siitä, mitä 58 §:n 2 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 65 prosenttia asuntovelan koroista verovuonna 2015, 60 prosenttia verovuonna 2016 ja 55 prosenttia verovuonna 2017.

Lailla 17.12.2015/1546 asuntolainan korkojen vähennysoikeus verotuksessa määriteltiin vuosiksi 2016–2018 seuraavasti.

58 b § (17.12.2015/1546)

Asuntovelan koron vähennyskelpoisuus verovuosina 2016–2018

Poiketen siitä, mitä 58 §:n 2 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 55 prosenttia asuntovelan koroista verovuonna 2016, 45 prosenttia verovuonna 2017 ja 35 prosenttia verovuonna 2018.

Vuodesta 2019 lähtien korkovähennysoikeus on määritelty seuraavasti (17.12.2015/1546):

58 §

Korkomenot

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 25 prosenttia velkojensa koroista, jos velka kohdistuu verovelvollisen tai hänen perheensä vakituiseen asunnon hankkimiseen tai peruskorjaukseen (asuntovelka).

SISU-malli

58 b § (30.12.2019/1557)

Asuntovelan koron vähennyskelpoisuus verovuosina 2020–2022

Jos velka kohdistuu verovelvollisen tai hänen perheensä vakituiseen asunnon hankkimiseen tai peruskorjaukseen (asuntovelka), verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 15 prosenttia velan koroista verovuonna 2020, kymmenen prosenttia verovuonna 2021 ja viisi prosenttia verovuonna 2022.

Valtionverotuksen ansiotulovähennys/työtulovähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ValtVerAnsVahS	Valtionverotuksen ansiotulovähennys/työtulovähennys (vähennys verosta)	mvuosi, minf, tyotulo, puhdanstulo	ValtAnsAlaRaja, ValtAnsYlaRaja, ValtAnsPros1, ValtAnsPros2, ValtAnsEnimm
ValtTyotTuloVahS Huom! Poistunut vähennys, lainsäädännössä vuoteen 1988 asti.	Valtionverotuksen työtulovähennys	mvuosi, minf, ansiotulo, palkkatulo	ValtTyotVahPros, ValtTyotVahYlaRaja, PalkVahPros, PalkVahYlaRaja

Lailla 22.12.2005/1128 on säädetty valtionverotuksen ansiotulovähennyksestä, joka on tullut voimaan vuonna 2006.

125 §

Valtionverotuksen ansiotulovähennys

Ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään valtionverotuksen ansiotulovähennys. Vähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella.

Vähennys on 1,5 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 157 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 0,45 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta.

Vähennys tehdään ennen muita ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tehtäviä vähennyksiä. Jos vähennys on suurempi kuin ansiotulosta valtiolle suoritettavan tuloveron määrä ennen vähennyksen tekemistä, erotusta vastaava määrä, kuitenkin enintään verovelvolliselle määrätyn kunnallisveron, kirkollisveron ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun yhteismäärän suuruinen määrä, luetaan verovelvollisen hyväksi siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään pidätetyn ennakon käyttämisestä.

Lailla 22.12.2006/2006 tämän pykälän toinen momentti on muutettu seuraavasti vuodesta 2007 alkaen:

125 §

Valtionverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 3,6 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 400 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 0,9 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Vuonna 2009 vähennys muuttui valtionverotuksen työtulovähennykseksi, jonka laskukaava on samanlainen. Vähennyksen enimmäismäärä nousee 600 euroon. Kerroin 3,6 prosenttia muuttuu kertoimeksi 5,2 prosenttia ja kerroin 0,9 prosenttia kohoaa 1,2 prosentiksi (L 19.12.2008/946). Tässä laissa säädetään myös, että siltä osin kuin vähennyksen määrä ylittää ansiotulosta valtiolle suoritettavan tuloveron määrän, se tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa.

Lailla 29.12.2011/1515 muutettu 2 momentti on tullut voimaan 1.1.2012

SISU-malli

125 §

Valtionverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 7,1 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 945 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,1 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Lailla 30.12.2013/1246 työtulovähennyksen osuutta ja enimmäismäärää korotettiin.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 7,4 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 010 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,15 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Lailla 12.12.2014/1086 työtulovähennyksen prosenttiosuutta ja enimmäismäärää edelleen korotettiin.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 8,6 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 025 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

1.1.2016 lukien lailla 17.12.2015/1546 työtulovähennyksen prosenttiosuutta ja enimmäismäärää edelleen korotettiin.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 11,8 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 260 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,46 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

1.1.2017 L 29.12.2016 toista momenttia muutettiin seuraavasti:

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 12 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 420 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,51 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Työtulovähennys muuttui myös vuonna 2018 (14.12.2017/876):

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 12 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 540 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,65 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

ja vuonna 2019 (14.12.2018/1116):

SISU-malli

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 12,2 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 630 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,72 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Työtulovähennys muuttui myös 2020 (30.12.2019/1557):

Vähennys on 12,5 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 770 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,84 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Valtionverotuksen ansiotulovähennyksen parametrit 2006–

Vuosi	Tulojen alaraja, €/v	Enimmäismäärä, €/v	Tulojen yläraja, €/v	Ensimmäinen prosentti	Alenema-prosentti	Laki
2006	2 500	157	33 000	1,5 %	0,45 %	22.12.2005/1128
2007	2 500	400	33 000	3,6 %	0,90 %	22.12.2006/1218
2008	2 500	400	33 000	3,6 %	0,90 %	
2009	2 500	600	33 000	5,2 %	1,20 %	19.12.2008/946
2010	2 500	650	33 000	5,2 %	1,20 %	22.12.2009/1251
2011	2 500	740	33 000	5,9 %	1,20 %	30.12.2010/1410
2012	2 500	945	33 000	7,1 %	1,10 %	29.12.2011/1515
2013	2 500	970	33 000	7,3 %	1,10 %	14.12.2012/785
2014	2 500	1 010	33 000	7,4 %	1,15 %	30.12.2013/1245
2015	2 500	1 025	33 000	8,6 %	1,20 %	12.12.2014/1086
2016	2 500	1 260	33 000	11,8 %	1,46 %	17.12.2015/1546
2017	2 500	1 420	33 000	12 %	1,51 %	29.12.2016/1510
2018	2 500	1 540	33 000	12 %	1,65 %	14.12.2017/876
2019	2 500	1 630	33 000	12,2 %	1,72 %	14.12.2018/1116
2020	2 500	1 770	33 000	12,5 %	1,84 %	30.12.2019/1557
2021	2 500	1 840	33 000	12,7 %	1,89 %	30.12.2020/1205

Invalidivähennys valtion verosta

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ValtVerInvVahS	Valtionverotuksen invalidivähennys (vähennys verosta)	mvuosi, minf, invpros, elaketulo	ValtInvVah, ValtVanhVah

Valtion verosta tehtävää invalidivähennystä koskevat säännökset ovat tuloverolaissa 30.12.1992/1535. Pykälän alkuperäinen muoto:

126 §

Valtionverotuksen invalidivähennys

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asuneen verovelvollisen ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään 660 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haittaste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia tai, jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 660 markasta.

SISU-malli

Jos verovelvollinen on verovuonna saanut pakolliseen eläketurvaan perustuvaa työkyvyttömyyseläkettä, katsotaan hänen haaita-asteensa ilman eri selvitystä 100 prosentiksi, jos eläke on myönnetty täytenä, ja 50 prosentiksi, jos se on myönnetty osaeläkkeenä, jollei verovelvollisen haaita-asteen esitetyn selvityksen perusteella katsota olevan suurempi. Verovelvollinen säilyttää oikeutensa työkyvyttömyyseläkkeen mukaiseen invalidivähennykseen senkin jälkeen, kun työkyvyttömyyseläke on muuttunut vanhuuseläkkeeksi. Asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä niistä perusteista, joiden mukaan haaita-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

Jos verovelvolliselle, johon sovelletaan tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, ei ole määrätty tuloveroa tai jos se ei riitä valtionverotuksen invalidivähennyksen tekemiseen, vähennys tai siitä vähentämättä jäänyt määrä vähennetään verovelvollisen puolison tuloverosta.

Pykälän 1 momenttia muutettu lailla 26.10.2001/896 euroon siirtymisen vuoksi:

126 §

Valtionverotuksen invalidivähennys

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asuneen verovelvollisen ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään 115 euroa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haaita, jonka haaita-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia tai, jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 115 eurosta.

Lapsivähennys (väliaikainen vähennys 2015–2017)

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
LapsiVahS	Verotuksen lapsivähennys	mvuosi, minf, tulot, lapsia, ykshuolt	LapiVah, LapsiLkmYlaRaja, LapsiVahYlaRaja, LapsiVahAlenema

Lapsilisäleikkausten hyvityksenä otettiin käyttöön valtiolle suoritettavasta tuloverosta tehtävä lapsivähennys. Vähennys on väliaikaisesti voimassa 1.1.2015–31.12.2017.

126 a § (12.12.2014/1086)

Lapsivähennys

Verovelvollisen, jolla verovuoden päättyessä on huollettavanaan alaikäinen lapsi, verosta vähennetään lapsivähennys. Vähennyksen määrä on 50 euroa jokaisesta huollettavasta alaikäisestä lapsesta. Jos verovelvolliseen ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä eikä hänellä ole puolisoa ulkomailla, vähennys myönnetään kaksinkertaisena niiden lasten osalta, joiden ainoa huoltaja hän on. Vähennyksen määrä lasketaan kuitenkin enintään neljän lapsen perusteella. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ja puhtaan pääomatulon yhteismäärän ylittäessä 36 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1 prosentilla puhtaan ansiotulon ja puhtaan pääomatulon yhteismäärän 36 000 ylittävältä osalta.

Lapsivähennys vähennetään ensisijaisesti valtiolle suoritettavasta tuloverosta. Vähennys tehdään ansiotuloista ja pääomatuloista suoritettavista veroista verojen määrien suhteessa. Ansiotuloista menevästä verosta vähennys tehdään työtulovähennyksen jälkeen ja pääomatuloista menevästä verosta ennen kotitalousvähennystä. Siltä osin kuin vähennys ylittää valtion tuloveron määrän, se tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa.

Elatusvelvollisuusvähennys valtionverosta

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
ValtVerEiVelvVahS	Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys (vähennys verosta)	mvuosi, minf, evlapsia, elmaksut	EiVelvPros, ValtEiVelvVah

Valtionveron elatusvelvollisuusvähennyksestä säädetään tuloverolaissa 30.12.1992/1535. Pykälän alkupe-
räinen muoto:

SISU-malli

127 §

Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys

Verovelvollisen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään kahdeksasosa hänen verovuonna maksamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 450 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Pykälän uusi muoto laissa 26.10.2001/896, euroon siirtymisen vuoksi:

127 §

Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys

Verovelvollisen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään kahdeksasosa hänen verovuonna maksamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 80 euroa alaikäistä lasta kohden.

Kotitalousvähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KotiTalVahS	Kotitalousvähennys	mvuosi, minf, kotitmeno	KotitVahAlaRaja, KotitVahEnimm

Ns. kotitalousvähennys on otettu käyttöön väliaikaisilla alueellisilla kokeiluilla vuodesta 1997 lähtien. Vuodesta 2001 lähtien järjestelmä koskee pysyvästi koko maata. Tässä otetaan huomioon vain tämä valtakunnallinen lainsäädäntö. Kotitalousvähennyistä koskeva lisäys sisältyy tuloverolain muutokseen 24.11.2000/995. Vähennyksen suuruus määritellään tuloverolain uuden 127a §:n 1 momentissa:

127a §

Kotitalousvähennys

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä (*kotitalousvähennys*). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 900 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

Pykälän muissa momenteissa sekä 127 b §:ssä määritellään tarkemmin, mitkä menot oikeuttavat vähennykseen. Laissa on seuraava voimaantulosäännös:

Vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa 127a §:ssä tarkoitettu vähennys on kuitenkin enintään 5 000 markkaa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 500 markkaa.

Lailla 20.12.2002/1162, jota sovelletaan vuodesta 2003 lähtien kotitalousvähennyksen yläraja on korotettu 1 150 euroon kuukaudessa.

Laissa 22.12.2005/1128, jota sovelletaan vuodesta 2006 lähtien, vähennyksen yläraja nostettiin 2 300 euroon. Edelleen säädettiin, että enimmäismäärään voi sisältyä kunnossapito ja perusparannustyön perusteella vähennystä enintään 1 150 euroa.

Laissa 19.12.2008/946, jota sovelletaan vuodesta 2009 lähtien, vähennyksen yläraja nostettiin 3 000 euroon. Erillinen raja kunnossapito- ja perusparannustoille poistettiin.

Laissa 29.12.2011/1515, jota sovelletaan vuodesta 2012 lähtien, vähennyksen yläraja alennettiin 2 000 euroon.

Laissa 30.12.2013/1245, jota sovelletaan vuodesta 2014 lähtien, vähennyksen ylärajaa nostettiin 2 400 euroon.

Laissa 30.12.2019/1557, jota sovelletaan vuodesta 2020 lähtien, vähennyksen ylärajaa laskettiin 2 250 euroon vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

SISU-malli

Lisäksi 127 b §:ssä muutettiin menoja, jotka oikeuttavat vähennykseen.

- 1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sairausvakuutusmaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 15 prosenttia maksamastaan palkasta;
- 2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakkoperintärekisteriin merkitylle tuloveronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 40 prosenttia; vastaava vähennys voidaan tehdä myös toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tehdystä työstä maksetusta työkorvauksesta, jos verovelvollinen osoittaa, ettei suorituksen saajalla ole ennakkoperintälain 26 §:ssä tarkoitettuja laiminlyöntejä;
- 3) tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tämän lain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta 40 prosenttia.

Lain 127c §:ssä määrätään, miten vähennys tehdään valtion tuloverosta ja muista veroista:

127 c §

Kotitalousvähennyksen tekeminen

Kotitalousvähennys vähennetään ensisijaisesti valtion tuloverosta. Vähennys tehdään ansiotuloista ja pääomatuloista suoritettavista veroista verojen määrien suhteessa. Ansiotuloista menevästä verosta vähennys tehdään muiden vähennysten jälkeen ennen alijäämähyvitystä. Siltä osin kuin vähennys ylittää valtion tuloveron määrän, se tehdään kunnallisverosta, vakuutetun sairausvakuutusmaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa.

Puolisolle vähennys myönnetään siten kuin he ovat vähennystä ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä vaatineet. Jos vähennystä ei voida tehdä sen mukaan kuin puoliset ovat sitä vaatineet, vähennys myönnetään ensisijaisesti sille puolisolalle, jonka ansiotuloista ja pääomatuloista suoritettava valtion tulovero on verosta tehtävien vähennysten jälkeen suurempi. Siltä osin kuin kotitalousvähennystä tai osaa siitä ei voida tehdä vähennystä vaatineella puolisolalla, vähentämättä jäänyt määrä vähennetään hänen puolisonsa veroista samalla tavalla kuin se olisi vähennetty, jos hän itse olisi vähennystä vaatinut.

Lahjoitusvähennys (väliaikainen vähennys 2009-2012 ja pysyvä 2016-)

Lailla 17.12.2015/1546 lahjoitusvähennys palasi 1.1.2016 lukien:

98 a §

Luonnollisen henkilön lahjoitusvähennys

Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä saa vähentää puhtaasta ansiotulostaan vähintään 850 euron ja enintään 500 000 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Euroopan talousalueella olevalle julkista rahoitusta saavalle yliopistolle tai korkeakoululle taikka näiden yhteydessä olevalle yliopistorahastolle.

Vuosina 2009–2012 lainsäädäntö oli vastaava mutta enimmäismäärä oli 250 000 euroa.

Asuntovähennys (ns. kakkosasunnon verovähennys)

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttajat	Käytetyt parametrit
AsuntoVahennysS	Asuntovähennys (ns. kakkosasunnon verovähennys)	mvuosi, minf, kuukausia, vuokra	TyoAsVah

95 a §

Työasuntovähennys

Jos verovelvollinen on varsinaisen työpaikkansa sijainnin vuoksi vuokrannut käyttöönsä asunnon (*työasunto*) ja verovelvollisella on myös toinen asunto, jossa hän puolisonsa tai alaikäisen lapsensa kanssa asuu (*vakituinen asunto*), vähennetään verovelvollisen tulonhankkimiskuluina 250 euroa jokaista sellaista täyttä kalenterikuukautta kohti, jona

SISU-malli

hänellä on ollut kaksi asuntoa (*työasuntovähennys*). Vähennyksenä myönnetään kuitenkin enintään verovelvollisen työasunnosta maksamaa vuokraa vastaava määrä. Vähennyksen myöntäminen edellyttää, että vakituinen asunto sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä työasunnosta ja siitä varsinaisesta työpaikasta, jonka sijainnin vuoksi työasunto on hankittu.

Verovelvolliselle myönnetään 1 momentissa säädetyn edellytyksin työasuntovähennys myös silloin, kun verovelvollisella on työasunnon lisäksi vakituinen asunto toisen varsinaisen työpaikan sijainnin vuoksi, vaikka verovelvollinen asuisi vakituksessa asunnossaan yksin.

Jos verovelvollinen on varsinaisen työpaikkansa sijainnin vuoksi saanut työnantajalta asuntoedun, verovelvolliselle myönnetään työasuntovähennys 1 ja 2 momentissa säädetyn edellytyksin. Tällöin vähennyksenä myönnetään enintään asunnon luontoisetuarvoa vastaava määrä.

Vähennystä ei myönnetä, jos verovelvollinen on saanut toisella paikkakunnalla asumiseen liittyvää verovapaata korvausta tai etuutta, eikä siltä osin kuin verovelvollinen on muun säännöksen nojalla vähentänyt asunnon käyttöön liittyviä kustannuksia verovuodelta toimitetussa verotuksessaan. Kotitalousvähennys ei kuitenkaan estä työasuntovähennyksen myöntämistä.

Jos vähennyksen edellytykset täyttyvät molempien puolisoloiden osalta ja molemmat puoliset ovat vaatineet vähennystä, vähennys myönnetään sille puolisolalle, jonka puhdasansiotulo on suurempi.

Työasuntovähennyksen määrä kasvoi 1.1.2019 (14.12.2018/1116):

95 a §

Työasuntovähennys

Jos verovelvollinen on varsinaisen työpaikkansa sijainnin vuoksi vuokrannut käyttöönsä asunnon (työasunto) ja verovelvollisella on myös toinen asunto, jossa hän puolisonsa tai alaikäisen lapsensa kanssa asuu (vakituinen asunto), vähennetään verovelvollisen tulonhankkimiskuluina 450 euroa jokaista sellaista täyttä kalenterikuukautta kohti, jona hänellä on ollut kaksi asuntoa (työasuntovähennys). Vähennyksenä myönnetään kuitenkin enintään verovelvollisen työasunnosta maksamaa vuokraa vastaava määrä. Vähennyksen myöntäminen edellyttää, että vakituinen asunto sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä työasunnosta ja siitä varsinaisesta työpaikasta, jonka sijainnin vuoksi työasunto on hankittu.

Yrittäjävähennys

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
YrittajaVahS	Yrittäjävähennys	mvuosi, minf, yrtulo	YrVahPros

Vuoden 2017 alussa otettiin käyttöön yrittäjävähennys (21.12.2016/1323). Yrittäjävähennys tehdään yksityisen elinkeinonharjoittajan, henkilöyhtiön osakkaan ja maatalouden harjoittajan yritystulosta ennen sen jakoa verotettavaksi ansio- tai pääomatulona. Metsätalouden pääomatuloista yrittäjävähennys tehdään muiden vähennysten sekä menovaroituksen vähentämisen jälkeen. Muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa. Laki tuloverolain muuttamisesta (21.12.2016/1323) määrittelee yrittäjävähennyksen seuraavalla tavalla:

30 a §

Yrittäjävähennys

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tulona verotettavasta verovuoden elinkeinotoiminnan, maatalouden, metsätalouden ja porotalouden tulosta vähennetään yrittäjävähennyksenä viisi prosenttia siltä osin kuin kyse on:

- 1) 15 §:n 2 momentissa tarkoitetusta verotusyhtymän osakkaan puhtaasta tulosta, josta on vähennetty aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä;
- 2) 16 §:n 1 momentissa tarkoitetusta osuudesta elinkeinoyhtymän elinkeinotuloon tai 16 §:n 2 momentissa tarkoitetusta osuudesta elinkeinoyhtymän maatalouden tuloon, josta on vähennetty 16 §:n 3 momentissa tarkoitetut verovapaat osingot;
- 3) 16 a §:ssä tarkoitetusta osuudesta ulkomaisen yhtymän ja eurooppalaisen taloudellisen etuyhtymän elinkeinotoiminnan tai maatalouden tuloon, josta on vähennetty osakkaan osuus yhtymän elinkeinotoiminnan tai maatalouden aikaisempien verovuosien tappioihin;
- 4) 30 §:n 1 momentissa tarkoitetusta jaettavasta yritystulosta;
- 5) 44 §:n 2 momentissa tarkoitetusta porotalouden puhtaasta tuotosta.
- 6) maatilana pidettävältä kiinteistöltä saadusta 43 §:ssä tarkoitetusta pääomatulosta, josta on vähennetty 55 ja 56 §:ssä tarkoitetut vähennykset sekä 111 §:ssä tarkoitettu menovaraus.

SISU-malli

Sairausvakuutusmaksu/sairaanhoitomaksu

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
SairVakMaksuS	Sairausvakuutusmaksu, lyhennetty kaava	mvuosi, minf, kunnvertulo, elaketulo, prahamtulo	SvPros, KorSvMaksuRaja, SvKorotus, ElKorSvMaksu

Vakuutetun sairausvakuutusmaksua peritään kunnallisverotusta vahvistetun tulon perusteella sairausvakuutuslain 4.7.1963/364 perusteella. Vakuutetun sairausvakuutusmaksun suuruudesta on viime vuosina säädetty yleensä väliaikaisilla laeilla, mutta laki 13.12.2001/1206 säädettiin pysyväksi. Vuosina 1993–1998 perittiin korotettua maksua, jos veroäyryjä oli yli 80 000. Eläketulosta on peritty korotettua maksua vuosina 1993–2002. Korotettua maksua koskeva pykälä kumottiin laista 2001/1206 lailla 11.12.2002/1074.

Lailla 14.6.2001/511 säädettiin, että yrittäjien ja maatalousyrittäjien maksun perustana on YEL- tai MYEL-työtulo, johon kuitenkin kohdistetaan kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset. Lakia sovellettiin sairausvakuutusmaksuihin ensimmäisen kerran vuonna 2003.

Lailla 22.12.2005/1113 sairausvakuutusmaksu jaettiin vuoden 2006 alusta lähtien kahdeksi maksuksi, sairaanhoitomaksuksi ja sairausvakuutuksen päivärahamaksuksi. Sairaanhoitomaksu peritään edelleen kunnallisverotuksessa verotettavan tulon tai yrittäjien eläkelain tai maatalousyrittäjien eläkelain mukaan vahvistetun työtulon perusteella. Päivärahamaksu peritään palkkatulon tai muun työtulon perusteella, ja sitä käsitellään kohdassa *Palkansaajan* vakuutusmaksut.

Sairausvakuutuslain (22.12.2005/1113) 18. luvussa määritellään sairaanhoitomaksun peruste seuraavasti:

14 §

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuperuste

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuperuste

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu määrätään vakuutetun kunnallisverotuksen verotettavan tulon perusteella, ellei tässä laissa toisin säädetä.

Yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaista kunkin vuoden vahvistettua työtuloa käytetään näiden lakien nojalla vakuutettujen sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun perusteena siltä osin kuin tämä työtulo korvaa: (22.12.2006/1276)

- 1) verotusyhtymän tai elinkeinoyhtymän osakkaan tai hänen perheenjäsenensä yhtymästä saaman palkan;
- 2) perheenjäsenen tai kuolinpesän osakkaan yritystoiminnasta tai maataloudesta saaman palkan;
- 3) osake- tai muusta yhtiöstä saadun palkan sellaisen työntekijän osalta, jota ei pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana;
- 4) omasta yrityksestä saadun työkorvauksen ja käyttökorvauksen;
- 5) elinkeinotoiminnasta tai maataloudesta saadun ansiotulo-osuuden;
- 6) verotusyhtymän tai elinkeinoyhtymän osakkaan saaman ansiotulo-osuuden;
- 7) porotalouden ansiotulon;
- 8) hankintatyön arvon; (19.12.2008/994)
- 9) osakkaan yhtiöstä saaman osingon ansiotulo-osuuden sekä peitellyn osingon sellaisen työntekijän osalta, jota ei pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana; sekä (19.12.2008/994)
- 10) apurahan. (19.12.2008/994)

Yrittäjän, maatalousyrittäjän ja apurahansaajan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua määrittäessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä kunnallisverotuksen verotettavan tulon laskemisesta säädetään. Sairaanhoitomaksua määrittäessä ei kuitenkaan vähennetä yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain nojalla maksettua vakuutusmaksua. (19.12.2008/994)

Sairaanhoitomaksu peritään korotettuna muusta kuin työtulosta, esim. eläkkeistä ja työttömyyspäivärahoista. Korotus on 0,17 prosenttiyksikköä.

Uuden lain mukaan sairaanhoitomaksun maksuprosentista säädetään vuosittain lailla ja päivärahamaksun maksuprosentista valtioneuvoston asetuksella. Voimaantulovuoden eli vuoden 2006 maksuprosentit sisältyvät kuitenkin edellä mainittuun sairausvakuutuslain muutokseen.

Sairausvakuutuslain 18. luvussa on seuraava määräys maksun suuruudesta sen voimaantullessa, korotetun maksun suuruudesta ja korotuksen maksuperusteesta.

SISU-malli

20 §

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu on lain voimaan tullessa 1,33 prosenttia kunnallisverotuksessa verotettavasta ansiotulosta ja muusta 14 ja 16–19 §:ssä tarkoitettusta sairaanhoitomaksun maksuperusteesta.

Jos vakuutettu saa muuta kuin 15–18 §:ssä tarkoitettua ansiotulota, häneltä peritään tästä tulosta sen lisäksi, mitä 1 momentissa ja 23 §:ssä säädetään, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua 0,17 prosenttia.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu maksu lasketaan sairaanhoitomaksun maksuperusteen ja päivärahamaksun maksuperusteen erotuksesta. Jos päivärahamaksun maksuperuste on suurempi kuin sairaanhoitomaksun maksuperuste, 2 momentissa tarkoitettua maksua ei peritä.

Eläketulon korotettu maksu on vuosina 1993–2002 koskenut niitä, joilla on eläketulota. Korotus on enintään korotusprosentin mukainen osuus eläketulosta. Esimerkiksi laissa 29.12.1994/1403 korotus, johon liittyy myös kansaneläkevakuutusmaksun korotus, muotoiltiin seuraavasti:

1 §

Jos henkilö saa vuoden 1995 aikana eläketulota, häneltä peritään sen lisäksi, mitä kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 5 §:n 1 momentissa (1400/94) ja vuodelta 1995 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta annetun lain 1 §:ssä (1401/94) säädetään, kansaneläkelain mukaista vakuutusmaksua yksi penni ja sairausvakuutusmaksua kolme penniä vuodelta 1995 toimitettavassa kunnallisverotuksessa vahvistettavalta veroäyryltä. Vakuutusmaksujen korotus on kuitenkin yhteensä enintään neljä prosenttia veronalaisesta eläketulosta. Jos vakuutusmaksujen korotus ylittää neljä prosenttia eläketulosta, ylittävä osa vähennetään edellä mainittujen pennimäärien suhteessa. Vakuutusmaksujen korotuksen ennakoperinnästä on voimassa, mitä ennakoperintälaissa (418/59) säädetään kansaneläkevakuutusmaksusta.

Seuraavassa taulukossa on esitetty sairausvakuutusmaksun kehitys vuodesta 1993 lähtien. Vuodesta 2006 lähtien luvut tarkoittavat sairaanhoitomaksua. Eläketulon korotettu maksu koskee vuodesta 2006 lähtien myös muita sellaisia tuloja, jotka eivät ole työtuloja.

Sairausvakuutusmaksun (sairanhoitomaksun) suuruus 1993–

Vuosi	Normaali maksu	Korotettu maksu	Korotuksen raja, mk	Eläketulon korotettu maksu	Laki tai asetus
1993	1,9	3,4	80 000	2,0	30.12.1992/1661 ja 1662
1994	1,9	3,8	80 000	3,0	30.12.1993/1667 ja 1668
1995	1,9	3,8	80 000	3,0	29.12.1994/1401 ja 1403
1996	1,9	3,35	80 000	3,0	1.12.1995/1361
1997	1,9	2,35	80 000	3,0	5.12.1996/998
1998	1,5	1,95	80 000	2,7	19.12.1997/1277
1999	1,5	0	0	2,4	10.7.1998/513
2000	1,5	0	0	1,7	23.12.1999/1277
2001	1,5	0	0	1,2	21.12.2000/1223
2002	1,5	0	0	0,4	13.12.2001/1206
2003	1,5	0	0	0	11.12.2002/1074
2004	1,5	0	0	0	
2005	1,5	0	0	0	
2006	1,33	0	0	0,17	22.12.2005/1113
2007	1,28	0	0	0,17	22.12.2006/1262
2008	1,24	0	0	0,17	21.12.2007/1343
2009	1,28	0	0	0,17	19.12.2008/1019
2010	1,47	0	0	0,17	A 19.11.2009/939
2011	1,19	0	0	0,17	A 11.11.2010/969
2012	1,22	0	0	0,17	A 10.11.2011/1132
2013	1,30	0	0	0,17	A 22.11.2012/641
2014	1,32	0	0	0,17	A 14.11.2013/808
2015	1,32	0	0	0,17	A 13.11.2014/947

SISU-malli

Vuosi	Normaali maksu	Korotettu maksu	Korotuksen raja, mk	Eläketulon korotettu maksu	Laki tai asetus
2016	1,30	0	0	0,17	A 19.11.2015/1343
2017	0,00	0	0	1,45	A 17.11.2016/1007
2018	0,00	0	0	1,53	A 16.11.2017/762
2019	0,00	0	0	1,61	A 15.11.2018/909
2020	0,68	0	0	1,65	A 14.11.2018/1068
2021	0,68	0	0	1,65	A 19.11.2020/819

Kansaneläkevakuutusmaksu

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
KansElVakMaksuS	Kansaneläkevakuutusmaksu, lyhennetty kaava	mvuosi, minf, kunnvertulo, elaketulo	KevPros, ElKorKevMaksu

Vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun suuruudesta on säädetty kansaneläkelain(8.6.1956/347) 5 §:n 1 momentissa. Oheisessa taulukossa viitataan kyseistä pykälää väliaikaisesti muuttaneisiin lakeihin. Eläketulon korotetusta sosiaaliturvamaksusta, johon sisältyi sekä sairausvakuutusmaksun että kansaneläkevakuutusmaksun korotus, säädettiin erillisillä laeilla vuosiksi 1993–1995. Myös näihin lakeihin viitataan oheisessa taulukossa. Lailla 1.12.1995/1362 säädettiin, että vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksua ei peritä vuonna 1995. Vakuutetun sairausvakuutusmaksua koskevat pykälät kumottiin kansaneläkelaista lailla 5.12.1996/994.

Vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksu 1993–1995

Vuosi	Normaali maksu, %	Eläketulon korotettu maksu, %	Laki
1993	1,80	1,0	20.12.1992/1660 ja 1662
1994	1,55	1,0	30.12.1993/1666 ja 1668
1995	0,55	1,0	29.12.1994/1400 ja 1403

Palkansaajan vakuutusmaksut

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
SvPRahaMaksuS	Sairausvakuutuksen päivärahamaksu, perusversio	mvuosi, minf, ika, palkkatulo	SvPrMaksu, SvPrMaksuRaja, SvPrAlalkaRaja, SvPrYlalkaRaja
SvPRahaMaksuYS	Sairausvakuutuksen päivärahamaksu, yritystulon korotettu maksu huomioon otettuna	mvuosi, minf, ika, yrit, tyotulo	SvPrMaksu, SvPrMaksuRaja, SairVakYrit, SvPrAlalkaRaja, SvPrYlalkaRaja
TyotMaksuS	Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu	mvuosi, minf, ika, palkkatulo	TyotVakMaksu, TyotVakAlalkaRaja, TyotVakYlalkaRaja
TyoelMaksuS	Palkansaajan työeläkemaksu	mvuosi, minf, ika, palkkatulo	EIVakMaksu, KorEIVakMaksu, EIVakAlalkaRaja, EIVakYlalkaRaja, KorEIVakAlalkaRaja, KorEIVakYlalkaRaja

Palkansaajien pakolliset eläke- ja työttömyysvakuutusmaksut otettiin käyttöön vuonna 1993. Työntekijän palkasta pidätettävästä eläkemaksusta säädettiin ensimmäisen kerran laissa 13.11.1992/1004. Työntekijäin

SISU-malli

eläkelain muutoksella 19.11.1993/1979 maksu säädettiin pysyväksi ja sosiaali- ja terveysministeriö valtuutettiin määrittämään maksun suuruudesta vuosittain:

12 b §

Työntekijäin eläkemaksu on kolme prosenttia lisättyä puolella siitä prosenttimäärästä, jolla tämän lain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräinen vakuutusmaksu prosentteina palkasta ylittää luvun 18,2. Keskimääräisessä vakuutusmaksussa ei tällöin oteta huomioon eläketurvakeskuksen luottovakuutusta varten perittävää vakuutusmaksun osaa. Sosiaali- ja terveysministeriö antaa vuosittain päätöksen työntekijäin eläkemaksun määrästä.

Lailla 1.10.2004/885 lakia muutettiin siten vuoden 2005 alusta lähtien siten, että 53 vuotiaan työntekijän eläkemaksu on normaalia maksua korkeampi:

12 b §

Työntekijäin eläkemaksu on kolme prosenttia lisättyä puolella siitä prosenttimäärästä, jolla tämän lain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräinen vakuutusmaksu ilman 53 vuotta täyttäneiden korotettua maksua prosentteina palkasta ylittää luvun 18,2. Työntekijäin eläkemaksu 53 vuoden iän täyttämistä lukien on edellä tarkoitettu työntekijäin eläkemaksu kerrottuna luvulla 19/15. Sosiaali- ja terveysministeriö antaa vuosittain päätökset sovellettavista työntekijäin eläkemaksuprosenteista.

Palkansaajien työttömyysvakuutusmaksusta säädettiin ensimmäisen kerran lailla 30.12.1992/1649. Maksu säädettiin yksivuotisilla laeilla vuoteen 1998 asti. Laissa työttömyysetuuksien rahoituksesta 24.7.1998/555 säädetään vuoden 1999 työttömyysvakuutusmaksun suuruus sekä ne perusteet, joiden mukaan työttömyysvakuutusmaksun suuruus sen jälkeen lasketaan. Edelleen laissa todetaan:

7 luku

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Asianomainen ministeriö vahvistaa vuosittain etukäteen työttömyysvakuutusrahaston hakemuksesta työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun määrät.

Vuonna 2017 työttömyysvakuutusmaksu on seuraava (18.11.2016/973):

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 1,60 prosenttia palkasta.

Vuonna 2018 työttömyysvakuutusmaksu on seuraava (14.12.2017/928):

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2018 on 1,90 prosenttia palkasta.

Vuonna 2019 työttömyysvakuutusmaksu on seuraava (5.12.2018/1076):

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2019 on 1,50 prosenttia palkasta.

Vuonna 2020 työttömyysvakuutusmaksu on seuraava (4.12.2020/1223):

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2020 on 1,25 prosenttia palkasta.

SISU-malli

Vuonna 2006 tuli käyttöön sairausvakuutuksen päivärahamaksu, joka peritään palkkatuloista samaan tapaan kuin eläke- ja työttömyysvakuutusmaksut. Päivärahamaksu peritään myös YEL- tai MYEL-työtulon perusteella. Päivärahamaksuun liittyy yrittäjien lisärahoitusosuus, joka on määriteltä normaalin maksun korotuksena. Sairausvakuutuslain (21.12.2004/1224) 18. luvussa määritellään maksun peruste seuraavasti:

15 §

Sairausvakuutuksen päivärahamaksun maksuperuste

Sairausvakuutuksen päivärahamaksun maksuperuste

Sairausvakuutuksen päivärahamaksu määrätään vakuutetun veronalaisen palkkatulon ja työtulon perusteella, ellei tässä laissa toisin säädetä.

Sairausvakuutuksen päivärahamaksun perusteena olevaa palkkatuloa on 11 luvun 2 §:n 3–5 momentin mukainen palkka.

Yrittäjän eläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain mukaista kunkin vuoden vahvistettua työtuloa käytetään näiden lakien nojalla vakuutettujen sairausvakuutuksen päivärahamaksun perusteena siltä osin kuin tämä työtulo korvaa: (22.12.2006/1276)

- 1) verotusyhtymän tai elinkeinoyhtymän osakkaan tai hänen perheenjäsenensä yhtymästä saaman palkan;
- 2) perheenjäsenen tai kuolinpesän osakkaan yritystoiminnasta tai maataloudesta saaman palkan;
- 3) osake- tai muusta yhtiöstä saadun palkan sellaisen työntekijän osalta, jota ei pidetä mainittuun yhtiöön työsuhhteessa olevana;
- 4) omasta yrityksestä saadun työkorvauksen;
- 5) elinkeinotoiminnasta tai maataloudesta saadun ansiotulo-osuuden;
- 6) verotusyhtymän tai elinkeinoyhtymän osakkaan saaman ansiotulo-osuuden;
- 7) porotalouden ansiotulon; (19.12.2008/994)
- 8) hankintatyön arvon; sekä (19.12.2008/994)
- 9) apurahan. (19.12.2008/994)

Jos vakuutettu on vapautettu yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaisesta vakuuttamisvelvollisuudesta tai jos vakuutettu ei mainittujen lakien mukaan ole velvollinen ottamaan vakuutusta, hänen sairausvakuutuksen päivärahamaksunsa määrätään 3 momentin 1–9 kohdassa tarkoitetun työtulon ja tähän työtuloon sisältyvän palkkatulon perusteella. (19.12.2008/994)

Maksun suuruudesta lain voimaantullessa sekä yrittäjien lisärahoitusosuudesta säädetään seuraavaa:

21 §

Sairausvakuutuksen päivärahamaksu

Sairausvakuutuksen päivärahamaksu on lain voimaan tullessa 0,77 prosenttia palkkatulosta, työtulosta ja muusta 15–18 §:ssä tarkoitetusta päivärahamaksun maksuperusteesta.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, yrittäjän lisärahoitusosuus on lain voimaan tullessa 0,25 prosenttia voimassa olevan yrittäjien eläkelain tarkoitetun vakuutuksen mukaisesta työtulosta.

Sairausvakuutuksen päivärahamaksua muutettiin vuoden 2017 alusta lailla 11.11.2016/925 niin, että päivärahamaksua ei peritä jos vuotuisen palkka- ja työtulon yhteismäärä alittaa 14 000 euroa.

Työeläkemaksut määritellään vuosittain sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella työntekijän eläkelain 153 §:ssä tarkoitettujen työntekijän työeläkevakuutusmaksuprosenttien antamisesta ja sairausvakuutusmaksut valtioneuvoston asetuksella sairausvakuutusmaksujen maksuprosenteista. Työttömyysvakuutusmaksuihin tehdään muutokset muuttamalla lakia työttömyyssetuuksien rahoituksesta (24.7.1998/555). Seuraavassa taulukossa on esitetty näiden maksujen kehitys vuodesta 1993 lähtien.

Palkansaajan vakuutusmaksut 1993–

Vuosi	Eläke- maksu, %	53 vuotta täyttä- neiden maksu, %	Sairaus- vakuutuksen päiväraha- maksun tuloraja, €/v	Sairaus- vakuutuksen päiväraha- maksu, %	Yrittäjien lisärahoitus- osuus, %	Työttömyys- vakuutus- maksu, %	Laki tai päätös
1993	3,0	3,0		0		0,2	13.11.1992/1004 30.12.1992/1649
1994	3,0	3,0		0		1,87	3.12.1993/1097
1995	4,0	4,0		0		1,87	22.12.1994/1322

SISU-malli

Vuosi	Eläke- maksu, %	53 vuotta täyttä- neiden maksu, %	Sairaus- vakuutuksen päiväraha- maksun tuloraja, €/v	Sairaus- vakuutuksen päiväraha- maksu, %	Yrittäjien lisärahoitus- osuus, %	Työttömyys- vakuutus- maksu, %	Laki tai päätös
1996	4,3	4,3		0		1,5	18.12.1995/1585 29.12.1995/1753
1997	4,5	4,5		0		1,5	30.12.1996/1316 22.15.1996/911
1998	4,7	4,7		0		1,4	10.12.1997/1141 19.12.1997/1206
1999	4,7	4,7		0		1,3	16.12.1998/1009 24.7.1998/555
2000	4,7	4,7		0		1,0	22.12.1999/1286 11.11.1999/1042
2001	4,5	4,5		0		0,7	21.12.2000/1177 13.2.2000/1066
2002	4,4	4,4		0		0,4	28.11.2001/1104 19.12.2001/1451
2003	4,6	4,6		0		0,2	18.12.2002/1138 3.12.2002/1038
2004	4,6	4,6		0		0,25	26.11.2003/967 13.11.2003/920
2005	4,6	5,8		0		0,5	8.12.2004/1092 10.11.2004/969
2006	4,3	5,4		0,77	0,25	0,58	7.12.2005/962 22.12.2005/1113
2007	4,3	5,4		0,75	0,14	0,58	7.12.2005/962 15.11.2006/994, 22.12.2006/1342
2008	4,1	5,2		0,67	0,14	0,34	28.11.2007/1082 15.11.2008/1035 21.12.2007/1358
2009	4,3	5,4		0,7	0,1	0,2	3.12.2008/783, 20.11.2008/741 26.11.2008/747
2010	4,5	5,7		0,93	0,12	0,4	19.11.2009/941 19.11.2009/939 25.11.2009/967
2011	4,7	6,0		0,82	0,1	0,6	11.11.2010/969 17.11.2010/999 26.11.2010/1026
2012	5,15	6,5		0,82	0,15	0,6	9.11.2011/1133 10.11.2011/1132 16.12.2011/1332
2013	5,15	6,5		0,74	0,14	0,6	28.11.2012/654 22.11.2012/641
2014	5,55	7,05		0,84	0,13	0,5	20.11.2013/818 14.11.2013/808 13.12.2013/970
2015	5,7	7,2		0,78	0,13	0,65	12.11.2014/945 13.11.2014/947 12.12.2014/1047
2016	5,7	7,2		0,82	0,13	1,15	19.11.2015/1343 9.12.2015/1413
2017	6,15	7,65	14 000	1,58	0,06	1,60	11.11.2016/925 17.11.2016/1007 18.11.2016/973 24.11.2016/1023

SISU-malli

Vuosi	Eläke- maksu, %	53 vuotta täyttä- neiden maksu, %	Sairaus- vakuutuksen päiväraha- maksun tuloraja, €/v	Sairaus- vakuutuksen päiväraha- maksu, %	Yrittäjien lisärahoitus- osuus, %	Työttömyys- vakuutus- maksu, %	Laki tai päätös
2018	6,35	7,85	14 020	1,53	0,17	1,90	20.11.2017/764 16.11.2017/762 14.12.2017/928
2019	6,75	8,25	14 282	1,54	0,23	1,50	30.11.2018/1042 15.11.2018/909 5.12.2018/1076
2020	7,15	8,65	14 574	1,18	0,15	1,25	14.11.2019/1068 4.12.2019/1223
2021	7,15	8,65	14 766	1,36	0,19	1,40	12.11.2020/808 19.11.2020/819 27.11.2020/914

Varallisuusvero (1993–2005)

Makro	Makron selite	Käytetyt muuttujat	Käytetyt parametrit
VarallVeroS	Varallisuusvero	mvuosi, minf, puoliso, lapsia, vakasu, nettovarall	VarPuolVah, VakAs, VarLapsiVah, VarRaja1, VarRaja2, VarRaja3, VarRaja4, VarRaja5, VarRaja6, VarPros1, VarPros2, VarPros3, VarPros4, VarPros5, VarPros6, VarVakio1, VarVakio2, VarVakio3, VarVakio4, VarVakio5, VarVakio6

Varallisuusveron perusteista säädetään vuoden 1992 varallisuusverolaissa 30.12.1992/1537, jota on sovellettu vuodesta 1993 lähtien. Laissa määritellyt parametreja ovat puolisovähennys ja lapsivähennys sekä vähennys vakituisen asunnon perusteella, alkuperäisessä muodossaan seuraavasti:

37 §

Puoliso- ja lapsivähennys

Suomessa asuvien puolisoitten yhteenlasketuista varoista vähennetään 50 000 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilasta, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 10 000 markkaa.

Vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista. Jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa se, jonka varojen määrä on suurempi.

38 §

Vähennys omasta asunnosta

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta tai asunto-osakeyhtiön osakkuuden taikka asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitsemaansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana taikka perheensä asuntona, vähennetään verovelvollisen veronalaisista varoista 50 000 markkaa. Vähennys myönnetään 37 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Vähennys tehdään myös silloin, jos verovelvollisen omistamassa rakennuksessa on kaksi tai useampia huoneistoja ja niistä jotakin on käytetty 1 momentissa tarkoitetulla tavalla.

SISU-malli

Lailla 29.12.1994/1481 kumottiin puoliso vähennystä koskeva momentti vuodesta 1995 lähtien. Lailla 26.10.1992/897 muutettiin lapsivähennyksen markkamäärä 2 000 euroksi sekä vakituudesta asunnosta tehtävä vähennys 10 000 euroksi vuodesta 2002 lähtien.

Varallisuusveroasteikosta on säädetty joka vuosi erikseen veroasteikkolaissa. Viitteet veroasteikkolakeihin ovat edellä kohdassa *Tuloveroasteikko*. Verotettavan varallisuuden alaraja on ollut vuodesta 1993 lähtien 1 100 000 markkaa ja vuodesta 2002 lähtien 185 000 euroa. Veron vakiomäärä alarajan kohdalla on ollut vastaavasti 500 markkaa ja 80 euroa. Alarajan ylittävältä osalta perittävä vero on ollut koko ajan 0,9 prosenttia.

Vuodelle 2005 säädettiin erikseen vuoden varallisuusveroasteikkolaki 30.7.2004/727, jonka mukaan verotettavan varallisuuden alaraja on 250 000 euroa, vero alarajan kohdalla 80 euroa ja vero alarajan ylittävältä varallisuuden osasta 0,8 prosenttia.

Varallisuusveroasteikot 1993–2005

Verovuosi	Verotettavan varallisuuden alaraja, mk/€	Vero alarajan kohdalla, mk/€	Vero alarajan ylittävältä osuudesta, %
1993	1 100 000 mk	500 mk	0,9
1994	1 100 000 mk	500 mk	0,9
1995	1 100 000 mk	500 mk	0,9
1996	1 100 000 mk	500 mk	0,9
1997	1 100 000 mk	500 mk	0,9
1998	1 100 000 mk	500 mk	0,9
1999	1 100 000 mk	500 mk	0,9
2000	1 100 000 mk	500 mk	0,9
2001	1 100 000 mk	500 mk	0,9
2002	185 000 €	80 €	0,9
2003	185 000 €	80 €	0,9
2004	185 000 €	80 €	0,9
2005	250 000 €	80 €	0,8

Varallisuusverotus on kumottu verovuodesta 2006 lähtien lailla 22.12.2005/1141.

Yleisradiovero

Vuoden 2013 alusta otettiin käyttöön uusi yleisradiovero rahoittamaan Yleisradio Oy:n toimintaa (31.8.2012/484). Yleisradiovero korvasi televisiomaksun (laki valtion televisio- ja radiorahastosta 745/1998). Valtiolle suoritettavalla vuotuisella verolla on tarkoitus kerätä Yleisradion toiminnan rahoittamiseksi tarvittavat varat. Laki yleisradioverosta (31.8.2012/484) määrittelee veron seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Luonnollisen henkilön ja yhteisön on suoritettava valtiolle vuotuista yleisradioveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tätä lakia ei sovelleta luonnolliseen henkilöön tai yhteisöön, jonka kotikunta on Ahvenanmaan maakunnassa.

2 §

Henkilön yleisradiovero

Tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun Suomessa yleisesti verovelvollisen, joka viimeistään verovuoden aikana on täyttänyt 18 vuotta, on suoritettava yleisradioveroa 0,68 prosenttia tuloverolaissa tarkoitetun verovuoden puhtaan ansiotulon ja puhtaan pääomatulon yhteismäärästä tai sitä korkeammasta hänelle yrittäjän eläkelain (1272/2006) tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) mukaan vahvistetun työtulon yhteismäärästä. Yleisradioveroa ei kuitenkaan ole suoritettava 140 euroa enempää.

SISU-malli

Jos 1 momentin mukaan laskettu vero on vähemmän kuin 50 euroa, sitä ei maksuunpanna.

Lailla 20.12.2013/1073 yleisradioveron maksimimäärä nostettiin 140 eurosta 143 euroon ja alaraja 50 eurosta 51 euroon.

Vero pannaan maksuun tuloverotuksen toimittamisen yhteydessä ja kannetaan tuloveron tapaan ennakkoerinnässä.

Lailla 20.12.2015/1702 pieniin maksettava yleisradiovero nostettiin 51 eurosta 70 euroon.

2 §

Henkilön yleisradiovero

Jos 1 momentin mukaan laskettu vero on vähemmän kuin 70 euroa, sitä ei maksuunpanna.

Vuoden 2018 alusta yleisradioveron määräytymisperusteet muuttuivat (1.12.2017/817):

2 §

Henkilön yleisradiovero

Tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun Suomessa yleisesti verovelvollisen, joka viimeistään verovuoden aikana on täyttänyt 18 vuotta, on suoritettava yleisradioveroa 2,5 prosenttia tuloverolaissa tarkoitetun verovuoden puhtaan ansiotulon ja puhtaan pääomatulon yhteismäärän tai sitä korkeamman hänelle yrittäjän eläkelain (1272/2006) tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) mukaan vahvistetun työtulon yhteismäärän 14 000 euroa ylittävästä osasta. Yleisradioveroa ei kuitenkaan ole suoritettava 163 euroa enempää.